

Giới thiệu Làm Vợ Thầy Em Nhé

Một câu chuyện teen dễ thương về tình yêu thầy trò...

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Lời cầu hôn

Sinh ra trong 1 gia đình nghèo...kô! phải nói là rất nghèo! Nó phải làm lụng vất vả từ nhỏ. Đến năm 17 tuổi, ba nó mất vì suy tim... 3 tháng sau đó mẹ nó cũng bỏ 2 chị em nó mà đi theo ng' ba quá cố...

- Có biết là mày nợ mấy tháng rồi kô? kô có tiền thì xéo nhé!!! Ai cũng cứ khát lần khát lượt như mày thì nhà tao có mà ăn cám

- Kia bác... bác thương 2 chị em cháu... nó đang bị ốm... - nó 1 tay bế thằng nhóc em nó, 1 tay xách cái túi cũ gần như muốn rời ra, mồm meo

- Tao thương bọn mày thì ai thương tao? Thôi kìa ăk, tao kô thể cho mày nợ đc nữa, nhà tao túng quá rồi. Tiền nhà từ tr'c nay coi như tao cho chị em mày

" Sầm.....! " " "

- Ồ... Bác khoan đã. Bác ời cháu xin bác mà...

hức hức - nó bông trên tay đứa em đang ngủ ngon lành, ngồi trên băng ghế của tàu điện ngầm

- Hức... Kiri ời...hức hức...em lạnh quá Kiri ăk - Suu ôm chặt cổ nó, dụi dụi đầu vào ngực nó

Nó cố trùm cái khăn quàng cổ cũ kĩ, xin màu của mẹ nó lên ng' em nó - thằng bé xanh xao quá.

Phuuu..... - nó thở dài nãy nê

10 phút !~

20 phút !~

30 phút !~

Nó vẫn ngồi đấy, ánh mắt sâu thẳm nhìn dòng ng' ngày 1 ít dần. Bỗng..

- À há!!! Trò Kiri...hức... sao em lại ngồi đây? Ha

ha... đúng là phụ nữ... khó hiểu thật - thầy Hiroshi - chủ nhiệm lớp nó say xin lại gần (Thầy lúc kô say)

- Đi còn kô vững đừng có nói chuyện với em - nó nói gần như hét vào mặt ông thầy

- Đồ con nít... hức... em thì biết cái gì chứ

- Thầy... - nó dí sát nắm đấm vào mặt ông

- Đấy!!! ha ha... chưa gì đã mạnh động rồi. Em đúng là giống.. CON VỆT !!! ha ha đồ con vẹt

- Này. Em đang điên đấy! Đừng có động vào em

- Em tg? em điên mà tôi kô điên hả? ha ha - ông thầy phẩy tay 1 cái rõ kêu

- VẬY THẦY CÓ DÁM NUÔI EM, CẢ ĐỜI

KÔ???? Ấy sì - nó hét lên đủ để cho ông thầy biết nó điên đến mức nào

- Được thôi. Làm Vợ thầy thầy sẽ nuôi em cả đời

- ông thầy héc mặt

Nó tức khí - Làm thì làm ! Em không sợ !!!

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Người vợ không cưới hỏi

Nó vừa nói dứt lời thì bị ông thầy lôi đi. Đưa em nó thì ông giành lấy, bế trên tay

- Này Hiroshi, thầy kéo em đi đâu thế?

- Đừng có vớ vẩn Hiroshi này nọ. Phải gọi là CHỒNG. Rõ chứ - ông thầy gần từng tiếng

- Ừm... nó thoáng đỏ mặt, gọi ông thầy 1 cách rất ư là khó khăn - Chồng..

Ông thầy đưa 2 chị em nó lên xe, chiếc xe màu đen bóng loáng. Nó và...chồng nó ngồi trong xe mà chẳng ai nói với ai câu nào. Nó tự nhủ " ha ha, Kiri à! mày thật là ngốc quá! Làm gì có chuyện Hiroshi ở đây cơ chứ? "

Nó gõ gõ vào đầu vài cái và cứ đinh ninh rằng đây chỉ là một giấc mơ

- Này! em làm cái trò gì đấy? đến nhà tôi rồi. Xuống đi - ông thầy hươ hươ tay ra trước mặt nó

- Ố... Àk ừm... thì cũng phải từ từ chứ?

- Đưa thẳng bé đây rồi đi theo tôi - ông thầy chìa tay ra đòi bế Suu

Nó nhìn xung quanh, trước mặt nó là một tòa biệt thự mà có mơ nó cũng chẳng dám bước chân vào dù chỉ một lần. Nó lia mắt đảo xung quanh, bên cạnh căn biệt thự nguy nga kia là một cái... " chòi rách "

Nó chỉ tay về phía căn chòi, mặt xám xịt lại, cố nặn ra một câu hỏi

- Nhà...nhà thầy kia hả ???

- Em nghĩ sao bảo nó là nhà tôi? Bộ em muốn ở đó hả - ông thầy cốc nhẹ vào đầu nó nhưng chừng ấy cũng đủ làm nó đau

Nó nhìn về phía biệt thự kia - Bộ đó là nhà thầy hả

- Phải ! - ông thầy châm điếu thuốc, rít một hơi

20 giây sau, một lão già tất tưởi chạy ra mở cổng căn biệt thự - Thiếu gia, sao cậu về muộn vậy? - Lão có một bộ râu rất đặc biệt: màu xám, lão mặc bộ pijama màu xanh lục in hình chuột Mickey trông ngố vô cùng. Ha ha ông thầy chủ nhiệm của nó là thiếu gia cơ đấy! Nó lấy tay che miệng để không phát ra tiếng cười nhưng tiếng cười vẫn bật lên trong cuống họng nó. Nó cúi đầu lễ phép

- Dạ! Con chào bác

- Không việc gì phải chào lão - ông thầy lạnh lùng bước đi, đặt em nó vào tay ông quản gia, kéo tay nó vào nhà

- Cậu chủ...cô đây là... - lão già râu xám ấp úng

- Vợ tôi - ông thầy nói mà mặt không thêm quay lại

Kéo nó vào phòng, ông thầy khóa cửa lại, cười nham hiểm Nó xanh mặt

- Thầy làm cái gì thế, mở cửa ra - nó đập đập cánh cửa

- Làm nghĩa vụ vợ chồng - ông thầy huyết sáo, làm lơ - Cửa cách âm đấy!

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Thầy giáo và học sinh?

Ai mà biết dc ông thầy dê già ấy định làm gì nó. Nó tuy thể thôi nhưng đầu óc hết sức là trong sáng

Ông thầy cởi nút áo thứ nhất...nó đứng lặng, mắt tròn tròn!

Ông thầy cởi nút áo thứ hai...nó đưa tay lên ngang miệng

...Nút thứ ba...nó khép hờ mắt lại...ông thầy nghiêng nghiêng đầu mỉm cười thích thú, đẩy nó lên giường

...Nút áo cuối cùng...nó lấy tay che một mắt...ông thầy tiến lại gần nó

Ông thầy chạm cái khóa quần...nằm đè lên ng' nó...(đừng có mà ngĩ bậy)nó nhắm tịt mắt lại, hét lên

- TRỜI OI THẦY LÀM CÁI KHỈ GÌ THỂ HẢ??? TRÁNH XA EM RA!!! ĐỒ DÂM TẶC

- Hả??? Bộ đi tắm vẫn phải mặc quần áo hả - ông thầy suýt phì cười nhưng vẫn điềm tĩnh hỏi nó câu hỏi làm nó què độ

- Sao đi tắm mà lại cởi quần áo rồi...rồi

- Rồi sao nữa??? - ông thầy mỉm cười thích thú

- ĐỪNG CÓ MÀ LÔI THÔI!!! ĐI TẮM ĐI - nó bật dậy như cái lò xo, hét vào tai ông thầy

- Ở đâu ra cái luật vợ hét vào tai chồng thế - ông thầy giả vờ đưa tay lên ngoáy ngoáy lỗ tai - luật rừng hả?

Nói đoạn ông chạy tọt vào phòng tắm, gọi với ra

- Giỏi thì vào đây tắm chung này. Hê hê

30phút sau...

Cạch...! - ông thầy bước ra, theo thói quen thường ngày, không mặc quần áo...trên người có duy nhất một cái khăn tắm quấn ngang ng'. Ông thầy quên mất là có trên giường còn một ng' con gái...

2h`30phút đêm...

- Trời ơi sao mà nóng thế này - nó bật dậy, mắt nhắm mắt mở, không để ý đến xung quanh. Nó lục tủ quần áo và lấy một chiếc áo sơ mi khoác tạm vào ng'

- Quái! Sao cái áo nó to thế??? ... thôi kệ. Ngủ đã tính sau - nó cuộn mình trong chiếc chăn lông trắng muốt, ôm con gấu bông to tướng...nhưng thực sự...cái mà nó nghĩ là gấu bông lại chính là ông thầy của nó - người mà cậu hôn nó tối qua...

Sáng hôm sau, nó cự mình, ngồi dậy dụi mắt. Nó nhìn đồng hồ...

- Chắc...6h`5... vẫn sớm - nó lại kéo chăn qua đầu và - KHOAN !!! - nó sờ thấy một vật gì đó...

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ba mẹ nhà Chồng??

- Làm gì mà sờ soạng nhau thế vợ iêu - ông thầy nháy mắt hôn gió với nó

- Tròi ăk hú hồn - nó đưa tay lên vuốt ngực và rồi...

- Áaaaaaaaaaaaa.....- nó giật phắt cái chăn từ ng' ông thầy, quấn chặt vào ng' mình

Và bây h' lại đến lượt ông thầy...đồng thanh cùng nó khi nhìn thấy ông thầy chẳng mặc gì

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Mặt nó đỏ như trái cà chua, nó hét lớn đủ để tất cả mọi ng' trong nhà ông thầy nghe thấy hết

- TRỜI OI ĐỒ DÊ GIÀ....MAU MAU MẶC CÁI QUẦN VÀO ĐI!!! ANH ĐỊNH ĐỂ NHƯ THẾ ĐẾN BAO H' HẢ

- E hèm!!! - Ông quần gia gõ cửa - Xin lỗi đã làm phiền hai ng' nhưng ông bà chủ muốn gặp cô đây ăk. Ông bà đang đợi ở thư phòng...

- Lát nữa...Ông không thấy Vợ Chồng tôi đang bận ăk - ông thầy trừng mắt về phía cửa -...thôi đi đánh răng rửa mặt đi. Lát phải đến tr' đấy. Em đợi tôi, tôi chờ đến tr' . h' Kiri đã là VỢ của Hiroshi rồi đấy - ông thầy nói với nó bằng một giọng nhẹ nhàng hết mức

Cộc...cộc - thưa ba mẹ con Hiroshi đây ăk

- Ủhm! Vào đi - cái chất giọng khàn đặc vang lên khiến nó cảm thấy như có một luồng khí lạnh chạy qua sống lưng nó vậy

Ông thầy bước vào và ngồi xuống ghế, nó cũng bước theo, đứng cạnh ông thầy. Ba của Hiroshi - tức ông Hiroshi đẩy cặp kính và lên tiếng

- Con tên gì?

- Dạ! Con tên Kiri...!

- Con 18 tuổi ?

- Dạ, 18 tuổi

- Nhà con ở đâu

- Dạ, con không có nhà! Con mồ côi từ nhỏ và...anh ăk không thầy Hiroshi đã...

- Đã làm sao? Tiếp đi chứ!

-Con đến với nó là vì tình yêu hay...vì tiền bạc? Con và nó yêu nhau bao lâu rồi? Con...

- Ba đừng ép cô ấy... - Hiroshi can ba mình lại

- Câm ngay!!! Ta chưa hỏi đến con và ta cũng không đồng ý cho nó làm dâu nhà này!

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Ở lại...và ra đi

- Ba...! Tại sao lại như vậy??? Ba đã từng nói sẽ tôn trọng tình yêu của con cơ mà??? Ba quên rồi sao - ông thầy gân cổ lên cãi

- Ba không quên...KÔ HỀ QUÊN. Nhưng - ông Hiroshi quay ng' lại, tiến về phía nó, ông bước thật chậm rãi - gia thế nó không hề hợp với con. Ta không đồng ý nó làm dâu nhà này

Nó bị động đến lòng tự ái, không cầm nổi nước mắt, nó phi ngay ra cửa. Ông thầy hốt hoảng chạy lại nắm tay nó, lôi nó vào phòng, tuyên bố rõ ràng

- Nếu ba không chấp nhận cô ấy thì ba đừng mong nhìn thấy mặt con một lần nữa... kể cả gia tài này...con...cũng không cần. Con sẽ đi làm, sẽ đi làm, dành dụm tiền thuê nhà, lấy cô ấy làm vợ.

- Bọn con cũng chẳng cần sự giúp đỡ của ba mẹ. Con không ngờ ba lại là ng' quan tâm đến gia cảnh nhà ngta đến thế. Tạm biệt ba

- Mày...mày...hộc hộc

- MÌNH!!! MÌNH OIIIIIIIIII.... THĂNG CON TRỜI ĐÁNH. MÀY QUAY LẠI ĐÂY. BA MÀY LÀM SAO RỒI NÀY. Con ơi là con.....

Tiếng bà mẹ khóc nức nẻ mà cũng chẳng làm hấn quay lại... Có lẽ hấn điên rồi!!! Bệnh tim của ba hấn đang tái phát đấy! Sao thế này? Tại sao đôi chân hấn không chịu quay lại??? Tại sao đôi chân hấn càng đi nhanh hơn??? Tại sao đôi chân hấn chỉ đi về hướng ng' con gái ấy??? Phải chăng hấn đã yêu nó? Hay hấn muốn lấy nó, bảo vệ nó chỉ để quên linda - ng' con gái mà hấn coi trọng hơn mạng sống? Hay chỉ là...hấn chán ghét cái gia đình hấn?

Hấn bước thật nhanh ra cửa, bàn tay hấn lạnh toát. Ngồi trên chiếc ghế đá phủ đầy tuyết, hấn không còn cảm giác với cái lạnh. Phải rồi, hấn đã mất cảm giác, đã mất hết cảm giác rồi!

...

...

...

Trái tim hấn...hóa đá rồi

Gì thế này? một vòng tay ôm hấn từ phía sau. Hấn cảm nhận được hơi ấm từ con ng' ấy truyền sang hấn...linda hả? không, không phải ha ha...làm gì có chuyện linda ở bên cạnh hấn cơ chứ? Thật hoang tưởng...! linda đã thuộc về ng' khác rồi ha ha...một ông già 65 tuổi...đáng làm cha cô ấy thì đúng hơn!Nhưng... cái cảm giác này...để chịu quá!~ ước gì bàn tay này mãi mãi sưởi ấm cho hấn...mãi mãi

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Dũng cảm lên!... ông chồng của em!

- Đến trng' nào...ông thầy của em! - nó dịu dàng nắm tay ông thầy kéo dậy - Hay zaaa....! dậy nào

Ông thầy ngạc nhiên mở to mắt nhưng khi nhìn thấy cái mặt nhăn như khi của nó cũng phải phì cười

- Phụt..... ha ha... trông cái mặt kia ha...ha đây có lẽ là lần đầu tiên em dịu dàng với tôi đến thế?

- Vớ...vớ vẩn - nó quay mặt đi để ông thầy không nhìn thấy 2 má đỏ ửng của nó nhưng làm sao nó có thể dấu điếm cái thái độ kia với một ng' 24 tuổi đầu cơ chứ. ày sì...ngổ quá - tại...mà thầy đừng có tưởng bở... Xì!!!

- Ôi cái thái độ trẻ con kia! Làm sao có thằng đàn ông nào có thể đứng yên không làm gì được cơ chứ. Tôi cũng là đàn ông đấy... nhin thì cũng phải có mức độ thôi =.= - ông thầy lẩm bẩm

- Nào!!! Dậy nào! muốn học là thầy chịu trách nhiệm đấy - nó dí sát mặt nó vào mặt ông thầy, soi soi trông ngó vô cùng

- Trời ăk! em đừng có biến tôi thành sói già chứ. Đừng có như thế nữa...em mà có bị làm sao cũng đừng có trách tôi nhé =.=... Có trách - ông thầy kéo tay nó và CHỤT.....! - thì trách em đấy!

1phút...!~

2phút...!~

3phút...!~

- Ừm...ừm - nó có hết sức để đẩy ông thầy ra - học...học... Ô mai gót...nụ hôn đầu của tôi!!!!!!!!!!!!

- Tôi xin lỗi. Tại em làm tôi...

- Thôi thầy không cần xin lỗi làm gì, đã thì cũng đã rồi. thôi học nào!

Ngồi trong xe mà nó cứ nhìn mông lung ra ngoài...Nó nghĩ đến tương lai của nó sau này... Chồng con nó và còn cả bé Suu nữa! Haizz...Thôi chết bé Suu!!!

- Thầy!!! bé Suu. Trời ơi em quên béng mất! quay đầu xe! quay đầu xe nhanh

- Bình tĩnh!!! tí tôi sẽ cho ng' trông bé Suu. Em không phải lo. Suu ở nhà tôi...từng ở...chứ có bị bắt cóc đâu mà sợ...mà đến trng' rồi, em xuống đi - ông thầy tỏ rõ nét buồn trên khuôn mặt

- Thầy vào sau nhé! em đi đây... - nó mở cửa xe, bước xuống và không quên tạm biệt ông thầy - Dũng cảm lên!!! ông chồng của em! - nó mỉm cười tự

thiên thần

Ông thầy bối rối tr'c nụ cười của nó, châm điều thuốc và rít một hơi...làn khói trắng hiện lên một ng' con gái có mái tóc tím, đôi mắt sắc lạnh, khinh thường và đôi môi hơi nhếch lên " cô nhầm rồi, đừng nghĩ kô có cô mà tôi kô sống đc, cô cứ chạy theo cái tham vọng tiền bạc đi...ha...ha...cô kô còn là ng' chiếm trọn trái tim tôi nữa, kô còn là ng' khiến tim tôi loạn nhịp, kô còn là ng' khiến tim tôi rung động nữa ... Ng' chiếm trọn trái tim tôi là cô ấy...ng' khiến tim tôi loạn nhịp cũng là cô ấy...và ng' khiến tim tôi rung động cũng chính là cô ấy...phải...cô ấy đã thay thế vị trí của cô trong tim tôi...Hiroshi bây h' đã khác n' rồi..."

Ting! - tiếng tin nhắn đt reo lên “ thầy ơi sắp vào lớp rồi đây!!! nhanh lên... ng' gửi ♥ Kiri ♥ ”

Ông thầy giật mình, gãi gãi mái tóc rồi bù xù...

- Ấy sì...mình quên bég mất hnay có tiết đầu h'. Trời ơi lú lẫn quá!!!

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Sự cố ở trường

Ông thầy xuống xe và bước vào trường. Hàng trăm nữ sinh hò hét, bu quanh ng' ông thầy mà tặng quà, mà tỏ tình khiến nó có vẻ khó chịu. Nó hăm hăm bước ra cửa lớp, bắn cái tia nhìn sắc nhọn vào mấy nữ sinh đứng gần thầy của nó nhất...! Thầy của nó? Àk ừk phải rồi... thầy của nó... bây h' thầy đã là chồng nó rồi mà... “Kiri àk! Mày có ích kỉ quá kô” “tất nhiên là phải chạy lại và giành lấy chồng mình chứ” “đừng có chạy ra...mày sẽ làm Hiroshi xấu hổ đấy” “chạy ra đi tr'c khi bị mấy con hồ li tình kia cướp mất Hiroshi...”

Ấy sì... bây h' thiên thần và ác quỷ trong đầu nó đánh nhau chí chóe. Và tất nhiên, thiên thần luôn luôn thắng hê hê. Nó chạy lại chỗ ông thầy và thật kô may mắn cho nó, đập vào mắt nó là cái cảnh một con nhò mà theo nó nhận xét là “mắt xanh mỏ đỏ” đang uốn **, đóng kịch tr'c mặt mọi ng' và đặc biệt là ông thầy Hiroshi

- NÀY!!! CÔ LÀM CÁI TRÒ GÌ THẾ HẢ? TRÁNH XA ANH ẤY RAAAAAAAAAAAAA – nó tức giận hét um sùm

- Ha ha... cô là cái thá gì chứ? – con nhò uốn ** tiến về phía nó, cười khinh khinh và quệt bộ móng tay sắc nhọn vào mặt nó khiến mặt nó bị xước một vết rõ dài

Chát...Chát...Chát...Chát.....!!!

Bốn cái tát trời giáng vào mặt con nhò khiến con nhò ngã sòng soài trên nền đất.

- Tao nói cho mày biết...Tao là vợ Hiroshi đấy. ĐỪNG CÓ CHỌC TỨC TAO! - chắc có lẽ do thần kinh bị kích động mạnh nên nó mới xử sự như thế

- Mày...mày – con nhò định dơ tay tát lại nhưng

Chát...

- Đây là cái thứ năm rồi đấy. Nếu mày muốn ăn nữa thì cứ lại gần Hiroshi nhiều vào – nó bóp mặt con nhò, gần từng tiếng

Nó lại gần ông thầy, túm lấy cổ áo giật mạnh và...môi kè môi

- Nếu thầy thích con cá trê kia thì trả lại nư hôn đầu cho tôi

Những tiếng xì xào bàn tán về nó ngày càng nhiều nhưng nó mặc kệ. Chẳng hiểu vì sao nó lại hành động như thế nữa...thật là quá mức tương tượng...! Một lớp trưởng như nó chưa bao h' dám mạnh miệng và làm cái trò đó như thế.

- Em đi theo tôi – ông thầy kéo tay nó kô để nó kịp phản ứng gì

Cạch...Cạch! - thầy Hiroshi khóa trái cửa lại...

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Lỗi là do ai...?

- Em... - ông thầy nhắm mắt, dựa lưng vào tường - giải thích đi...
- Tôi không có gì để giải thích cả - nó xoay lưng về hướng cửa sổ, không thèm nhìn mặt ông thầy
- Dù gì thì em cũng phải cho tôi một lời giải thích cho cái việc vừa rồi chứ??? - ông thầy xoay cái ghế để nó quay mặt về phía mình, ông lại châm điếu thuốc và hít một hơi
- Này!!! Đừng có hút thuốc. Mai sau thầy chết sớm đừng có kêu em nha - nó lấy tay phẩy phẩy khói thuốc ra chỗ khác
- Có phải em đang ghen - ông thầy nghiêng đầu, mỉm cười
- Không!!! Sao em phải ghen cơ chứ? Em đâu phải vợ hay người yêu thầy!!!
- Àk há! Nhớ nhé... Thôi đứng rồi. hà hà em đang ghen
- Không phải
- Phải
- Không phải!!! EM VỀ LỚP ĐÂY - Nó đứng dậy, đá vào chân ông thầy một cái đau điếng
- Con gái con đũa... Trời ơi đau quá - ông thầy giả vờ lăn lộn ôm cái chân đau như sắp rời ra
- Trời ơi!!! Thầy có sao không? Ngồi dậy! ngồi dậy em xem nào - nó hốt hoảng dìu ông thầy lên ghế
- ...
- ...
- ...
- Thầy!!! Thầy lừa em. Trời ơi làm người ta lo quá... - nó đâm thùm thụp vào ngực ông thầy
- Sao mà làm quá lên thế...ui da em đâm tôi đau quá đấy... - ông thầy vuốt xoa cái ngực - thầy có làm gì em đâu cơ chứ. hix
- Không có việc gì thì EM ĐI ĐÂY!!! - nó hăm hực xách cặp đi ra cửa
- Khoan!!! Ở lại với thầy...đừng đi đâu cả - ông thầy nắm tay, lôi nó ngồi vào lòng...

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Yêu thầy không...?!

- Ở lại nhé! - ông thầy thì thầm vào tai nó
- Ờ...ừ...! thầy buông em ra... - nó đỏ mặt, cố gỡ cánh tay rắn chắc kia ra
- Sao thế...?! Chẳng nhẽ... - ông thầy nheo một mắt lại
- Này!!! Em không yêu thầy đâu...đừng...đừng có mà suy nghĩ lung tung - nó lắp bắp không nói thành lời
- Thầy đâu có bảo em yêu thầy chứ...! Thầy chưa nói hết câu mà - ông thầy đưa tay lên cầm, xoa xoa tỏ vẻ có vấn đề
- Bỏ ngay cái giọng treu tức người khác kia đi - nó cúi đầu xuống, cắn vào tay ông thầy một cái rõ kêu
- Hức...hức... - ông thầy bật mồm, cố không để tiếng kêu đau phát ra ngoài

Nó đứng dậy bước nhanh về phía cửa... không quên châm chọc ông thầy

- ...Đây là hậu quả của việc chọc tức em - nó chỉ tay vào cái tay ông thầy bị nó cắn

SẦM.....!!!

Sau khi nó đóng cửa cái sầm. Ông thầy mỉm cười nhìn cánh cửa một lúc lâu rồi buột miệng

- Ha ha... Em thật khác xa với cô ấy...một ng' đáng để làm vợ tôi - ông thầy nhếch mép, xách cặp và đi ra khỏi phòng

Nó thoát được ra cái phòng chết tiệt đấy cũng là một phần may mắn của nó...nếu nó còn ở lại...chắc chắn tim nó sẽ nhảy ra khỏi lồng ngực quá! Nó chạy một mạch vào nhà vệ sinh, vốc một vốc nước mát vỗ vào mặt kêu "Đét...đét - phù...!" Nó chỉnh sửa lại đầu tóc, quần áo...ngắm mình trong gương thật lâu. Nó gạt nhẹ cái đầu như thể an tâm với bề ngoài của mình lúc này - không có gì đặc biệt... Nó hít vào thật mạnh...rồi lại thở ra...

- Kiri àk...Bình tĩnh nào

Hít mạnh...thở ra...nó làm chừng 5-6 lần rồi lại chỉnh sửa đầu tóc...có vẻ điểm nó tự tin nhất là mái tóc xoăn bồng bềnh kia. Nó là thế... cứ mỗi lần hồi hộp, lo lắng là nó lại chạy vào nhà vệ sinh...vỗ nước lạnh vào mặt...chỉnh sửa đầu tóc...hít mạnh và thở ra...đó như một thói quen đã được lập trình sẵn trong ng' nó vậy

Nó lại một mình bước vào lớp học... Nó lấy hết cam đảm để mở cửa lớp, cúi đầu lễ phép chào ông thầy Hiroshi

- Chào thầy...Xin lỗi em vào lớp muộn.

Ông thầy ngưng giảng, nhìn chăm chăm vào mặt nó khiến nó cảm thấy hơi nhột. Ông thầy và nó nhìn nhau không chớp mắt khiến cả lớp nín thở. Nó không chịu được cái ánh mắt ngột ngạt này, bèn lên tiếng

- Thầy có cho em về chỗ không?

Chưa kịp để ông thầy phản ứng, nó nhấc một chân lên, toan về chỗ ngồi

- Đứng im...! Em đi đâu mà h' này mới vào lớp? Em ra ngoài hành lang đứng... bắt đầu từ mai trực nhật 3 tuần cho tôi!!

- Thầy...

- 4 tuần nhé...?!

- Trời ơi!!! Sao thầy vô lý thế??? Em đâu có ra ngoài làm cái chuyện gì gọi là mờ ám đâu chứ??? Thầy ghét em thì cũng vừa phải thôi! Đừng có quá đáng như vậy

- KHÔNG NÓI NHIỀU!!! Hoặc là RA NGOÀI...hoặc là TRỰC NHẬT CẢ NĂM HỌC CHO TÔI!!! - ông thầy lấy ngón tay trở đẩy nhẹ cặp kính không độ lên

- Thầy...đc kìa...SẦM...!!! - lại một lần nữa nó làm mọi ng' thót tim vì tiếng đóng cửa của nó.

- Lão thầy thôi tha - nó dứ dứ nắm đấm vào cái cửa lớp

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Quá khứ...!?

Ông thầy mở cửa cái xoạch, ngo đầu ra và thì thầm vào tai nó

- Em dám gọi chồng mình là lão àk ?! To gan nhí. Hà hà tới nay tôi sẽ có hình phạt khác cho em...! chuẩn bị tinh thần nhé !!!- hần cười đều già nhìn nó bằng ánh mắt dè già nhất có thể

BỐP...! nó nhắm tịt mắt và đập vào...hạ bộ ông thầy

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA - ông thầy rúm rỏ, co quắp như con sâu đo - Trời ơi!!! Tôi mà không có con đc là em phải chịu trách nhiệm đấy...thế này có khác gì giết ng' không cơ chứ?! EM THẬT QUÁ ĐÁNG!!!!

- Khục... phụt...ha ha - nó ôm bụng cười như nắc nẻ - tại thầy thôi...Ai biết đâu - nó nói bằng giọng ba ngơ nhất có thể

- Được rồi...Độ quá đáng của tôi không thể sánh được với em..Tôi thua rồi...NHƯNG!!! - ông thầy bỗng gọi giật lại khiến nó thót cả tim - hình phạt tới nay

thầy vẫn phải làm hà hà

- Đồ...đồ dở hơi!!! - nó lại đồ mặt. Từ tr'c đến h' nó chưa đồ mặt tr'c một ng' con trai nào nhưng không hiểu vì sao cứ đứng tr'c mặt ông thầy nó lại hay đồ mặt đến thế...chẳng nhẽ...nó iêu ông thầy lắm tặc kia thật ?! không! Không thể như thế...làm gì có chuyện nó lại đi iêu một ng' "có máu dê chiếm đến 99% trong ng'" kia chứ

- Đang nghĩ gì mà thần thờ thế TRÒ KIRI!!! Lại còn ngồi xuống nữa chứ...ĐỨNG LÊN CHO TÔI - ông thầy nguyền dài, cổ tình hét to để cho mọi ng' biết đ'c nó đang mắc lỗi và bị phạt đứng hành lang. Ông thầy cao giọng, nhấn mạnh cái chữ " TRÒ KIRI" - muốn đứng thêm một tiếng nữa àk?! Ngồi túc đi. Chép phạt 10 lần nội quy học sinh cho tôi!!!

- Ô...Thầy...!!! - nó uể oải gọi ông thầy

- Không lằng nhằng..Tan học tôi đợi em cà phê đổi điện tr'g'. Nhớ đến đây!!!

* * *

* *

Nó bước vào, ngó xung quanh...kia rồi...một ng' đàn ông độ ngoài 23t, sống mũi cao, mặt chữ điền, đeo một cái kính trắng, đôi mắt lim dim xoáy sâu vào tách cà phê đen đá...gương mặt trắng trạc nhưng cũng toát lên vẻ một công tử nhà giàu...không có gì là lạ...Tuy ngồi trong góc khuất nhưng bất cứ ai bước vào cũng phải để ý tới hắn...quả thật...hắn rất đẹp!

- Hềy!!! - ông thầy vẫy nó, mỉm cười - có thể nói...để nhìn đ'c nụ cười của hắn rất khó. Hắn chỉ cười khi nhìn thấy nó mà thôi

" Hầu như ở cái chỗ này, ai cũng biết đến cái tên Hiroshi Kaiyo...phải, hắn là một công tử ăn chơi có tiếng ở cái đất này. Một con ng' đồ đốn, ăn chơi xa đọa, ng' thích sưu tập mô-tô, đi bay, đi bão...một con ng' chỉ biết đến vũ trường và...lúc. Trong vòng tay hắn lúc nào cũng phải có 3-4 em chân dài rờn ẹo xung quanh hắn...hắn hài lòng và thích thú với cuộc sống của hắn...cuộc sống mà hắn cho là thiên đàng. Hắn iêu một ng' con gái hắn quen trong bar - Linda Cô tạc mái tóc tём, đôi mắt sắc lạnh, khinh thường và đôi khi lúc nào cũng nhếch lên tỏ vẻ khinh thường và bất cần đời!

Và rồi cuộc chơi nào cũng phải có hồi kết...Ba hắn bị bệnh tim! Trong lúc hắn đau khổ nhất, cùng cực nhất đáng nhẽ bạn gái hắn sẽ phải an ủi hắn, bên cạnh hắn...Nhưng không!!! Cô ta đã bỏ rơi hắn...Cô ta thay sim điện thoại, không về nhà và cũng không còn đến cái bar ấy nữa...

3 tháng sau, hắn mới hay tin cô ta đã đi lấy chồng...Vâng! chỉ vì cáo gia tài kếch xù của ông ta và một điều đáng mừng là ông ta sắp chết...! Sẽ để lại tất cả tài sản cho cô vợ trẻ trung xinh đẹp kia...Cô ta thật trơ trẽn...! Sau khi hay biết cái tin trời đánh ấy...Hắn lại lao vào con đ'g' cũ : đồ đốn, ăn chơi xa đọa, vũ trường, rượu, tiền...và gái. Hằng ngày, hắn sống bằng cách uống rượu, sống với rượu, làm bạn với rượu...cuộc sống của hắn chỉ xoay quanh rượu...rượu và rượu.

Nhưng vì ba hắn...hắn đã phải cai rượu...không đến vũ trường và sống một cuộc sống mới. Hắn đã chọn cái nghề mà hắn cho là gương mẫu nhất : giáo viên. Hắn bước vào trường, đeo một cái kính dâm, đút tay vào túi quần, mặc áo phông quần hộp...đầu vuốt keo dựng đứng...tóc của hắn đỏ rực lòe loẹt... Đây đâu phải hình ảnh của một giáo viên tương lai?

Ngày đầu tiên hắn đi làm...Chẳng có gì thú vị...hắn lên sân thượng, châm một điếu thuốc và rít một hơi. Khói thuốc theo chiều gió bay về phía một cô nữ sinh đang nằm ngủ vắt vẻo trên băng ghế dài - Là nó! Nó cất lên tiếng ho nhẹ và tiếng ho đầy khiến hắn giật mình. Hắn quay đầu lại và tiến về phía nó...hắn cúi xuống sát mặt nó...ngắm kĩ khuôn mặt nó - khuôn mặt của một cô bé 18t, 2 má hơi hồng, hàng mi dài khép lại...nước da trắng hồng, đôi môi đỏ mọng...và đặc biệt đang mỉm cười...trông nó lúc này như một con búp bê quý vậy...Hắn không kiềm đ'c bèn thốt lên một câu

- Đẹp...hơn cả cô ta...! - nói rồi hắn lại đút tay vào túi quần và thùng thình bước xuống...để lại con nhóc đó một mình với tiếng gió xào xạc "

Nó ngồi xuống và nhấp một ngụm nước cam

- Thầy gọi em ra đây có chuyện gì ?

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Nhà mới

- Chẳng nhẽ là vợ chồng rồi không đ'c hẹn nhau đi uống nước àk - hắn xoay xoay cốc cà phê, đưa lên môi và nhấp một ngụm

- Ừm...thầy ơi...tôi nay em ngủ đâu hả thầy? - nó hơi cúi mặt xuống, mân mê cái cúc áo

- Hi... - hắn mỉm cười tr'c cái thái độ dễ thương kia của nó - tất nhiên là khách sạn...! - hắn có vẻ rất thờ ơ

- Khách...khách...khách ực...sạn ? - nó nuốt n'c bọt cái ực

- Phải... Em tính ra công viên ngủ hả?! Tôi đâu có phải trẻ em lang thang - hấn nhồm ng' lên, hai tay chống lên bàn. Hấn dí sát mặt hấn vào mặt nó

Nó quay mặt đi nhưng không kịp giấu đi cái mặt đỏ ửng như trái cà chua của nó. Ông thầy đan tay vào nhau và phán một câu xanh rờn

- Tôi có thể hôn hoặc làm gì em bất cứ lúc nào

- Thầy...kô có chuyện gì thì em xin phép - nó cầm lấy cái cặp sách

- Em đi đâu?!

- Về nhà...sao thầy hỏi kĩ thế - nó hơi nghiêng đầu.

- Nhà em ở đâu?!

- Ồ... - nó gãi đầu - Ủk nhỉ...hề hề...em quên là em không có nhà để về

- Tôi xin lỗi...

- Ha ha...kô sao. Thầy kô nhắc em cũng quên...có đi thì cũng chả biết đi đâu... - nó cúi gầm mặt xuống, n'c mắt nóng hổi lăn dài trên khuôn mặt nó

Hắn đứng dậy và chột...ôm nó

- Đừng có khóc ở chỗ đông người thế này mà...tôi không biết cách dỗ trẻ con đâu... - giọng hằn húa nửa đùa nửa thật

Nó bật cười..

- Thầy pha trò giỏi thật...!

- Hà hà...kô có gì - hấn xoa nhẹ mái tóc rối bù của nó...hấn vẫn cứ ôm nó như vậy...đến khi nó thiếp đi

Hắn bế nó ra xe, đặt nó nằm ở ghế sau, hắn khẽ hôn lên trán nó

- Nhìn em ngủ như con búp bê vậy...lần đầu tiên tôi gặp em...tôi luôn nghĩ rằng...em là ng' con gái đẹp nhất thế gian - hấn vén vài sợi tóc lưa thưa trên trán nó

Dừng xe tríc cửa một khách sạn, hấn bẻ nó vào. Cô lễ tân nheo mắt

- Anh có cần cái đó khô?!

- Khởi. Cô nghĩ tôi vào đây để làm cái chuyện đấy à?!! Mẹ kiếp!!! - hấn lừ mắt cô nhân viên

Hắn mở cửa phòng, đặt nó nằm lên giường ngay ngắn. Ngồi cạnh nó, hắn thở hắt ra

- Tôi đã nói rồi mà...tôi có thể lấy đi tất cả của em..bất cứ khi nào. Nhưng mà tôi không thích!!!

Nó thờ phào nhẹ nhõm trong lòng...thực ra nó tỉnh từ lúc ông thầy bế nó vào cửa khách sạn và nó đã nghe thấy tất cả...Trời ạk. Đợi đến lúc ông thầy vào nhà tắm nó mới an tâm mở mắt ra. May là nó có mang theo một ít quần áo trong cặp sách.

- Nóng quá - nó than trời

Nó bò xuống giường tìm cặp sách...Nó vớ lấy cái áo phong để thay. Thật kô may cho nó là hần đã tắm xong. (t/g : hà hà)

Tạch...! - hấn bước ra khỏi nhà tắm và bật điện lên...một cảnh tượng hết sức hãi hùng là nó đang cời áo...="=

- Ááááaaaaaaaaaaaaaaa

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Đêm thứ hai

- Em...tôi... - hấn áp úp chỉ tay về phía ng' nó

- EM EM GÌ NỮA?! QUAY MẶT ĐI!!! - nó hét lên

- Đây...đây đc rồi. Đừng có hét nữa - hấn vừa bịt tai vừa nhắm tịt mắt lại

Nó thay xong quần áo bèn lên tiếng

- Thầy...thầy có muốn ra ngoài đi dạo một lát kô?!

- Ừm...9h kém 5...vẫn còn sớm. Đi!!! - hấn vớ lấy cái áo khoác vắt trên thành ghế

Nó và hấn đi dạo quanh công viên...chỗ đó cũng kô xa khách sạn cho lắm

- Thầy àk...em muốn ăn bím - nó đánh lừa hấn với đôi mắt rung rung - em đói lắm...Nếu kô có bím...em sẽ chết mất

- Làm gì có chuyện đói mà lại ăn bimbim cơ chứ. Lại còn dọa chết nữa àk... đã thế đừng hòng, hà hà - hấn lăm bằm trong miệng

- Thầy nói cái gì thế? Kô đi mua àk?!

- Aida tôi đau bụng quá... Em đi mua thuốc cho tôi tiện thể mua bimbim cho em luôn đi. Aida - hấn giả vờ xoa xoa cái bụng

- Nhưng em đói, chân em ngứa, em chạy cũng thua thầy. Vậy thầy đi đi - nó cố biện hộ để khỏi phải đi

- Trời oi em đói mà sao em nói đc nhiều thế?! Thà chân em ngứa còn hơn chân tôi dài nhưng tôi đau bụng...lết từng bước thì sáng mai mới đến nơi. Thôi chịu khó tí đi em - hấn cười thâm trong bụng. Tất nhiên là tài cỡi của nó phải xách dép cho hấn

- Hứ...kô có lần sau đâu đấy - nó dứ dứ nắm đấm

Nó chạy hết tốc lực, thở hổn hển

- U oi cho con 4 sandwich, 3 hộp sữa, 1 Coca, 4 bím bím, 1 lon cà phê...nhanh nhanh bác óiiii...! - nó vẫy vẫy bà chủ quán

- Trời oi sao vội thế?! Đây này cầm lấy - bà chủ quán ấn vào tay nó túi " lương thực " to đùng

Nó vừa đi vừa gặm cái bánh sandwich trông ngổ vô cùng.

Cộp...cộp - tiếng bước chân và tiếng cười nói của lũ thanh niên đi đằng sau làm nó có linh cảm chẳng lành...nó cứ đánh liều đi thẳng, chẳng dám quay mặt lại nhìn lũ trộm cắp ấy. Nó rút tay vào túi áo, nắm chắc cái đt trong tay. Nó nhắn tin cho hấn " Thầy oi...cứu em...ra đây đón em đi..." Lúc này đây thì hấn đang vắt vẻo ngồi trên ghế đá...huyết sáo =."

- Này kung...! Kung muốn đi cùng tụi anh kô. Hà hà trông ngon nhĩ - thằng " đầu đàn " lũ trâu bò tiến lại gần, đưa tay lên sờ vào cổ nó và giở cái điệu cười khà ồ chưa từng thấy.

Hấn chốt một mắt, mũi hấn đeo cái cái khuyên lưng lửng vòng lên tận tai. Hấn cao tầm 1m8, gầy dơ xương. Tóc cạo trọc một bên, bên còn lại nhuộm màu xanh khói dài đến vai. Trông hấn chẳng khác gì thằng dân quê xì-ke ma túy là mấy. Lũ còn lại có vẻ là đàn em của hấn. Thằng thì béo ục ịch, thằng thì rưng kô còn cái răng nào...Trông cái lũ đó có đủ mọi hình dáng kì dị.

Nó sợ xanh mặt, lùi dần, lùi dần cho đến khi lưng nó chạm vào bức tường trong ngõ cụt...

- Đừng mà...cho tôi đi đi. Tôi xin các anh đấy - nó cố vùng vẫy khỏi cái tay của thằng to béo và hôi hám nhất cái lũ kia

Tạch...! - thằng đầu đàn búng tay, ra lệnh cho đàn em lùi xuống. Thằng đầu đàn quỳ xuống tr'c mặt nó, nhe hàm răng ó vàng ghê rợn ẩy ra

- Kung ngoan, đừng kêu...nhanh thôi mà. Khả khả

- Tránh xa tao ra - nó hét lên, mồ hôi thi nhau ứa ra

- Kung thế này...anh càng muốn có đc kung...! hà hà - thằng đầu đàn chia hai tay ra xoa bóp ngực nó

PHỤT...! - nó nhỏ n'c bọt vào mặt thằng đầu đàn - Tao nói là tránh xa tao ra....!! Thằng CHÓ!!!

- Con danh này lão...! Rượu mời kô uống muốn uống rượu phạt àk? - Thằng đầu đàn xé toạc áo nó ra, xuyết xoa sờ đủ chỗ trên ng' nó. Hấn thò tay kéo khóa quần nó xuống, xoa xoa cặp đùi trắng nõn nà của nó. Thằng đầu đàn hết xoa đùi, xoa ngực nó rồi lại mân mê lọn tóc xoắn của nó. Nó khóc kô

thành tiếng, trong đầu nó h' chỉ hiện lên hình ảnh của hân - Hirosi. Bỗng dưng

BỐP.....!!!!!! - Thằng đầu đàn khuyu xuống ng' nó, mắt trợn trừng lên, máu dần dần từ đầu thẳng chảy nhỏ xuống nền đất.

- Hirosi...Hiro si có phải không!? - nó nói trong n'c mắt, đứng dậy ôm chầm lấy hân

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Buổi sáng của tôi

- Ủk tôi đây...! Em đừng sợ...ngao nào. Đừng khóc. Tôi đến đây rồi - hân ôm nó vào lòng, khoác cái áo khoác của hân vào ng' nó và kéo khóa lên cẩn thận. Rất may là cái áo dài đến gần đầu gối nó

Hân bế thốc nó lên, nó đỏ mặt

- Kia thầy...bỏ em xuống. Em đi bộ đc mà

- Em đi bộ khi không có dép?! Em định đi chân đất hả??? - hàng lông mày hân hơi nhíu lại

- Thì đành vậy chứ còn sao nữa??? dép em mất rồi - nó cố rướn chân xuống đất, buông lỏng tay bám vào cổ hân

- NÀM IM!!! - hân quát to, mắt trợn lên có vẻ tức giận lắm

- Ồ... - nó giật mình, rúm ng' lại... nó khẽ nhắm mắt rồi thiếp đi lúc nào không biết

Sáng sớm, gió từ cửa sổ tràn vào chiếc giường nơi nó đang ngủ, lung lay hàng mi cong vút của nó. Nó khẽ mở mắt, ngáp một cái dài mấy thế kỉ. Nó nhìn sang bên cạnh thì thấy hân vẫn đang ngủ, trông hân đẹp như một thiên thần...! Thực sự thì nó không lấy làm ngạc nhiên khi hân ngủ cùng với nó, nó cũng đã thích nghi dần với giấc ngủ và cuộc sống có hân bên cạnh rồi...Nó hướng cái nhìn xa xăm ra ngoài cửa sổ...Bầu trời trong xanh và rộng lớn quá...! Đến bao giờ nó mới hết phải sống cái cảnh khổ cực này đây?!

- Dậy rồi sao không gọi tôi? - hân cau mày lại

- ...

- NÀY!!! CON NHỎ KIA... EM ĐIẾC HẢ - hân quơ quơ tay trước mặt nó, gào ầm lên

- Gì??? Hơ...thầy dậy rồi hả - nó hơi nghiêng đầu - em đi đánh răng đã...

- Tôi đi với - hân nắm tay nó giữ lại - nhé...!!!

- Đây là đi đánh răng chứ có phải đi chơi đâu - nó đóng cửa nhà vệ sinh lại

- Hừm - hân xoa xoa cằm, mắt hơi nheo lại

RẦM...! - cái cửa nhà vệ sinh bị hân đập cho te tua. Nó giật mình quay mặt lại nuốt nước bọt cả cục kem đánh răng vào cổ họng

- Ừc...thầy...đúng là. Trời ạ!!! - nó nhăn trán lại

- Tôi đã bảo là đi cùng rồi mà. Tại em không nghe tôi thôi - hân thờ ơ bôi kem đánh răng lên bàn chải - Thế này như vợ chồng mới cưới í nhỉ. Hê hê - hân vừa đánh răng vừa cười híp mắt lại

- Thầy... - nó đánh nhẹ vào tay hân. Nó đỏ mặt đi ra cửa

- Em để quần áo thầy ở ghế đây - nó gọi với vào

- Ồ...đề đây

Mặc đồng phục xong xuôi, nó ngồi trước gương chải đầu. Mái tóc xoắn hạt dẻ của nó xoắn xuống, nó cặp một chiếc nơ hồng to đùng. Trông nó bình thường đã xinh nhưng hôm nay còn xinh hơn nữa. Hân nhẹ nhàng đi đến bên nó, cúi mặt sát xuống

- Hôm nay... Em đẹp thật

Chương 14: Đêm đầu tiên...em đã là vợ thầy rồi!

tr'c kô lại báo đầu độc trẻ nhỏ =]~

Hôm nay, một ngày đẹp trời, nó - cô học sinh gương mẫu quyết định...sẽ trốn một tiết học =." Nó đứng dậy, tiến về phía lan can và...hết. Nó đang hai tay ra, lấy giọng và rồi

AAAAAAAAAAAAA.....!!!! - nó hét một hơi thật dài

1 giây

2 giây

3 giây

- Này...! Con danh nào làm loạn cái tr'g' này lên thế??? Mày bị điên àk... 1 lần nữa là mày xách cặp cuốn gói khỏi tr'g' này luôn đấy!!! - ông bảo vệ ngược đầu từ sân tr'g' lên tận tầng 4, giọng to hơn cả nó nữa =.=

Nó vội vàng cúi mặt xuống, đưa tay lên vuốt ngực

- Hú hồn

Nó đi lang thang mấy vòng trên cái sân thượng mà kô hay biết từ đầu đến h' đều có ng' đã theo dõi những hành động của nó. Thật may con nhỏ ấy kô nge đc chuyện mà hần vừa kể cho nó (t/g : phuuuu). Phải...! Đó chính là con nhỏ ườn ẹo quanh hần và đã bị ăn năm phát tát từ nó! Con nhỏ nắm chặt hai tay lại, nghiêng răng kèn kẹt

- Rồi mày chết với bà... Mày là con hồ li tinh giành mất anh Hiroshi của bà! Mày...nhớ tao đấy Kiri... Ha ha- Nói đoạn con nhỏ hất tóc và đi xuống cầu thang hướng ngược lại

Tối hôm đấy, hần đang ngồi đọc sách (nói là sách cho oai thôi chứ thực sự là truyện cảm =.=) Nó bê cái ghế ra ngồi đối diện hần, mặt hầm hè

- Em muốn nói chuyện nghiêm túc với thầy

- Hừm - hần thôi đọc sách, nhường mày lên, giật mình khi nhìn thấy bộ mặt hầm hè của nó - em định dọa ma tôi đấy hả

- Em quyết định rồi, em sẽ chính thức làm vợ thầy từ bây h'!!! - nó vò vò cái đuôi tóc xoắn tít

Hần khá ngạc nhiên trước câu nói kia của nó

- Thật chứ???

- Kô tin thì thôi. Em kô làm nữa

- Ấy...! Em đã nói rồi thì kô đc rút đầu đấy... - hần ôm chăm lấy nó, hôn chụt phát vào môi nó.

Nó thoáng đỏ mặt...hần nhìn nó rồi lại hôn tiếp. Tay hần di chuyển đến cái khóa váy của nó, kéo tuột xuống. Nó cúi mặt xuống, lấy tay che đi. Hần bế phốc nó lên giường, đặt nó nằm xuống và hôn nó. Hần trườn lên ng' nó, xoa cặp ngực tròn trịa trắng nõn nà của nó. Hần kéo chiếc quần ... của nó xuống, h' thì trên ng' nó kô còn một mảnh vải. Hần hôn lên cổ nó, xuống ngực nó và hôn khắp nơi trên cơ thể nó. Hần xoa nhẹ cặp đùi nó và dừng tại điểm nhạy cảm nhất của con gái! Tim nó đập liên hồi, dường như muốn nhảy khỏi lồng ngực nó vậy. Hơi thở của nó và hần hoà quện vào nhau...âm nóng và dòn dập (t/g: E hèm!!) Hần chuẩn bị vào trong nó...nó sợ hãi nắm chặt tóc hần

- AAAAAA.....! HIROSI NGỐC! AAAAA ĐAU QUÁ!!! THẦY KÔ BIẾT NHẸ TAY LÀ GÌ HẢ??? TRỜI OI NẾU BIẾT TRƯỚC LÀ ĐAU NHƯ VẬY EM ĐÃ KÔ NHẬN LỜI LÀM VỢ THẦY RỒI!!! ĐAU CHẾT ĐC...HUHU - nó bật dậy nằm ăn vạ

- Tôi còn chưa làm gì em nữa cơ mà...- hần ngệt mặt ra

Nó thấy mình quê độ. Vợ nằm xuống, nhắm tịt mắt lại, 2 tay nắm chặt cái ga trải giường

- Nhanh lên!!! Em sợ đau lắm

- AAAAAAAAAAAAA - nó hét lên với cái cảm giác đau tốt độ ấy, nước mắt nó chảy xuống thái dương, hoà quyện với mồ hôi tạo nên một vị mặn chát của đêm đầu tiên

Một dòng máu đỏ tươi từ từ chảy ra, xuống đùi nó và chảy xuống cái ga giường trắng tinh! Nó thở hổn hển, hấn dừng lại, hôn lên mắt nó...xoa nhẹ cơ thể nó...làm nó bớt đau hơn.

Nó nằm cạnh hấn, đầu dụi dụi vào cổ hấn. Hấn ôm nó, nhìn nó một cách say đắm. Nó mỉm cười...Kể từ bây h` nó đã là ng' con gái của thầy mãi mãi rồi!

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Nó đã có...thai?!

- Hà...thật kô ngờ là em đã thuộc về tôi - hấn bỗng đứng quay mặt về phía nó làm nó giật mình

- Àh...ừm - nó trả lời lầy lệ

- Em sao thế...?! Có chuyện gì àh - hấn hươ hươ tay

- Em đang bận tâm...mình chưa cưới nhau mà đã... rồi. Em sợ... - nó ngồi bật dậy

- Chả sao cả - hấn khoác cái áo choàng tẩm vào ng', đi ra bàn trà và trả lời một cách thần nhiên hết mức có thể

- Nhưng...nếu em dính hoặc kô... - nó cũng khoác cái áo choàng tẩm vào ng' rồi đi ra ngồi đối diện hấn. Nó nhấp một ngụm càfê

- Dính...tôi sẽ cưới em mà kô dính tôi cũng sẽ lấy em!!! Bây h` chưa có thì mai sau sẽ có...lo gì?!- hấn xoa đầu nó làm đầu nó rối bù xù nay càng rối hơn
- thôi ngủ đi...hehe...ngủ muộn sẽ thành gấu trúc đấy

- Vậy thầy cũng ngủ đi...mai thầy cũng thành gấu trúc đấy - nó lè lưỡi xí một cái rồ dài

- Ha...ha...thôi con Vẹt của anh...ngủ đi - hấn đứng dậy, lai làm mái tóc nó bù xù thêm

Đợi nó ngủ say giấc, lúc đấy hấn mới chịu nhấc cái mông dậy, đặt lưng lên giường. Trước khi tắt đèn, hấn hôn lên trán nó nhẹ nhẹ và ôm nó ngủ

- Ngủ ngon nhé...! - hấn khẽ nói bên tai nó

Sáng nay nó dậy khá là sớm, nó mở cửa sổ và hít một hơi thật sâu...nó vươn vai đón chào một ngày mới. Nó đánh răng rửa mặt xong, vừa chải đầu nó vừa gào hấn dậy

- THẦY OI DẬY THÔI!!!

- ...

- THẦY OI DẬY NÀO!!!

- ...

- ĐỒ CON HEO!!!!!!!!!!!!!! DẬY!!!- nó bắt đầu mất kiên nhẫn

Nó từ từ tiến lại gần cái giường, ghé sát vào tai hấn, thì thầm bằng một giọng rất ghé rợn

- Thầy àh...! Em về thăm thầy đây...Em chết oan uổng quá...!!!! Hừ hừ - nó vừa nói, vừa gờ tay ra úm ba la xung quanh mặt hấn...trông cái cảnh tượng này thì nó rất là...ngu!!!

- Hây dà...đâu cần phải dọa ng' thế kia chứ!!! - hấn kéo nó và hôn chụt một phát vào môi nó

- Thầy...- nó đánh nhẹ vào ngực hấn, quay mặt ra chỗ khác để che đi cái mặt đỏ ửng kia

Cũng như bao ngày khác, hấn đến trường và nó cũng đến trường...hấn dậy học và nó học...hấn họp giáo viên còn nó họp hội học sinh...nói chung ở trường nó và hấn rất ít thời gian nói chuyện riêng...cứ như hai ng` xa lạ vậy...mọi ng` đều cứ ngỡ nó và hấn đã chấm dứt mối quan hệ này rồi nhưng đâu có ai ngờ... chiều họ đi làm, đi học về, họ lại có những thời gian quá đôi hạnh phúc bên nhau...

- Thầy ơi ăn cơm nào... - nó đeo cái tạp dề và nấu ăn đúng chất một ng` vợ
- Thế này giống vợ chồng rồi đấy!!! nhưng kô ổn một chỗ!!! - hấn xoa xoa cằm
- Hừm...- nó chống đũa vào cằm, mặt ngệt ra
- Là vợ chồng mà xưng THẦY/ EM hả???! - hấn véo mũi nó
- Ái đau..... - nó xoa cái mũi đáng thương - thầy ăn đi
- Lại thầy... - hấn nhíu mày lại
- Ủm thì...ăn đi!!! - nó vói tay sang véo mũi hấn - he he...thế là huê nhé!
- Tí ăn xong em chết với tôi!!! - hấn đe dọa...=."

"Hix... Chết tôi rồi" - nó lẩm bẩm trong miệng, mặt méo xẹo

Cạch...- hấn buông đũa xuống, đi vào nhà tắm, mặt lạnh tanh

- O...thầy kô ăn nữa hả

- ...

- Haizz - nó thở dài - lại giận rồi

Nó cảm thấy có cái gì chẳng lành

- Yaaaaaaaaaaaaaaaa - hấn từ nhà tắm đi ra, tay ướt sũng nước vẩy tung toé vào ng` nó

- Á àh...! Thầy đc lắm - nó xông vào nhà tắm, lấy cái bình xịt, xịt đầy vào ng` hấn.

Bỗng nhiên nó bị môm, chạy ù vào bếp và...nôn khan?! Hấn vỗ vỗ lưng nó

- Ai bảo nghịch cho lắm vào!!! Lần sau ăn cơm xong thì đừng có chạy nhảy lung tung chứ

- Tại thầy... Ọe!ọe - nó lại buồn nôn, chóng mặt, chân tay rã rời

- Thôi vào nằm đi. Bát đũa để đấy...mai làm sau - hấn kéo nó vào phòng

- Thầy ơi em chết mất...dạo này ng` em cứ bị làm sao ấy - nó vuột vuột ngực - sao lại buồn nôn thế này?!

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Sự thật trở trêu...?!

- U...oáp.....! - nó tỉnh dậy sau một giấc ngủ dài

Nó vói tay lấy cái đồng hồ bên cạnh bàn

- AAAAAAAAAAAAA.....Thầy. Thầy oiiiiiii! Trời ơi 8h kén5 rồi. Ôi muộn mất - nó cầm đầu cầm cổ chạy vào nhà vệ sinh

- E hèm...! - hấn đứng trc cửa nhà tắm - hôm nay tôi xin phép cho em và tôi nghỉ rồi. Khỏi đến trg`. Tôi nấu cơm rồi. Tí làm xong ra ăn. Tôi đọi em đấy

- hấn vỗ đét 2 tay vào nhau

Nó đơ ng`, mắt nhìn chăm chăm từ đầu đến chân hấn

- NHANH!!! - hấn quát - 15' cho việc này

Nó ậm ừ vài tiếng rồi quay lại làm nốt nhiệm vụ đánh răng của nó

- Này ăn đi - hấn chìa bát canh cá cho nó

- Cảm ơn thầy. Hề hề - nó vừa đưa bát canh lên miệng thì - Ơe... - nó lại chạy vào bếp

Hấn sôi máu, quát ầm lên

- NÀY!!! EM QUÁ ĐÁNG VỪA THÔI NHÉ! CÔNG SỨC TÔI BỎ RA NẤU CANH CHO EM MÀ EM PHẢN ỨNG NHƯ NÀY HẢ????
KÔ NGON THÌ CÙNG PHẢI GÓP Ý NHÉ NHÀNG CHÚ!!!

- kô...kô phải kô ngon...mà kô biết làm sao tự nhiên em buồn nôn khi nghĩ đến cá - mặt nó trắng bệch

- Em...em làm sao thế??? bị cảm hả - hấn chạy lại đỡ lấy nó

- Kô...em cần nằm nghỉ - nó xua tay

Hấn bế nó vào phòng, đắp chăn ngang ngực nó

- Đợi tôi nấu cháo cho em - hấn vuốt tóc nó

- ... - nó kô nói gì, nó nhắm mắt lại để xua đi cái cảm giác buồn nôn khó chịu này

- Này ăn đi. Tôi xúc cho - hấn đưa thìa cháo lên ngang miệng và...thôi

- U...em kô muốn...kô muốn ăn - nó lắc đầu nguầy nguậy

- Thế em muốn ăn gì ??? - hấn véo mũi nó

- Xoài...! - mắt nó sáng rực

- XOÀI???? EM BỊ ĐIÊN HẢ? TỪ HÔM QUA ĐẾN H' BỤNG DẠ EM NHƯ THẾ MÀ EM ĐÒI ĂN XOÀI??? - hấn vò vò cái đầu bù xù của hấn

- Nhưng em thèm... - nó kéo áo hấn - kô cho ăn thì thôi. Em kô ăn cơm nữa

- Thôi đc rồi. Tôi sẽ mua cho em... nhưng! kô ăn hết tôi đổ mang tai em - hấn đe dọa

Hấn ngồi ngệt mặt nhìn nó ăn ngon lành gần hết rổ xoài chua

- Trời ơi em là tài thánh hả - hấn há hốc mồm

- Thèm là ăn - nó vừa nhồm nhoàm miếng xoài trong mồm, vừa trả lời hấn

- Ôi đúng là - hấn ôm đầu

- Lát ăn xong mặc quần áo vào tôi đưa em đi bác sĩ - hấn xoa đầu nó

- Ê...ê em kô đi bác sĩ đâu - nó chìa ra tr'c mặt hấn một rổ vỏ xoài - dọn đi !!!

- Em học cái thói ra lệnh như thế từ khi nào đấy hả - hấn véo má nó một cái đau điếng - mặc quần áo vào!!!

- Úi - nó xoa xoa cái má - đợi em tí

Hấn chở nó đến bệnh viện, nó xét nghiệm đủ mọi thứ, chụp chiếu rồi siêu âm. Đến lúc nhận kết quả, nó và hấn đều sững ng' : nó đã có thai...3 tuần rồi..

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Phá bỏ đứa con?

- Thầy...thầy ơi...Em đã có thai 3...3 tuần rồi...không thể...không thể tin được - nó áp úng không nói lên lời

- Em...bình tĩnh nào, rồi mọi chuyện sẽ có cách giải quyết thôi - hắn ôm nó vào lòng

- NHƯNG THẦY BIẾT RỒI ĐÂY, EM KHÔNG THỂ NGHỈ HỌC. NẾU TIN EM CÓ THAI LAN RA TOÀN TRƯỜNG THÌ THẦY SẼ BỊ ĐUỔI...LÚC ĐÓNG THẦY CÓ THỂ NUÔI HAI CHỊ EM EM VÀ ĐƯA CON NÀY KHÔNG??? - nó không cầm được nước mắt, buông vòng tay hắn ra khỏi ngực nó - Có lẽ...em sẽ phá bỏ...đứa con này - nó nói trong đau đớn

- Từ từ nào, đừng như thế chứ - hắn xoa đầu nó, lau những dòng nước mắt nóng hổi đang rơi trên 2 cái má phúng phính kia - Liệu em có chịu được không? Đây là đứa con đầu lòng của chúng ta đây...

- Bây giờ có giữ lại...thì mình cũng không có đủ điều kiện nuôi nó đâu... - nó lắc đầu - và sẽ chẳng có ai chấp nhận em và đứa con này đâu - nó xoa xoa cái bụng như thể sợ đứa con trong bụng biến mất vậy

- Nhưng tôi... không thể để em vứt bỏ nó được

- Rồi mọi chuyện sẽ đâu vào đấy...Chỉ cần em có thể phá bỏ đứa con này...mọi chuyện sẽ trở về ban đầu thôi. Chỉ sợ ba mẹ thầy biết. Họ sẽ không tha cho em đâu - nó rung rung nước mắt - cuối tuần này...em sẽ đi phá thai...thầy àk...!

Ngày thứ nhất trôi qua trong nặng nề

Ngày thứ hai trôi qua trong u ám

Ngày thứ ba trôi qua trong ân hận

Ngày thứ tư trôi qua trong dằn vặt

Và ngày thứ năm trôi qua trong đau đớn

Sáng hôm sau, Chủ nhật, trời trong xanh thỉnh thoảng có những cơn gió nhẹ thổi thoảng trong tâm can của người con gái có cái thai 4 tuần tuổi đang đứng trong số những người con gái trẻ tuổi nó...Nó nhìn qua một lượt cái hành lang toàn màu trắng ấy...thật là ghê rợn...những cô bé trẻ tuổi nó thậm chí là mới cấp 2 thôi...đang đứng dựa lưng vào tường cười nói vui vẻ...và hút thuốc?! Họ châm thuốc, người này hút một hơi rồi lại đến người kia. Trong số những người đứng ở hành lang, có một cô gái đi một mình giống nó...Nếu không tính cái giường cao gót cô bé đang đi thì có lẽ cô bé ấy cũng chỉ 1m50 là cùng...Đôi mắt buồn màu nâu nhạt rủ xuống cùng mái tóc che gần hết khuôn mặt. Nó lại gần và bắt chuyện. Hỏi ra mới biết cô bé làm cái nghề đấy: Gái đứng đường và năm nay tròn 13 tuổi, cô bé đã từng đi phá thai 4-5 lần gì đấy...nó nghe mà rùng mình...

Sản phụ Kiri Motino...số 105. Nó giật mình khi nghe thấy tên mình, nó nhẹ nhàng đứng dậy, đi từng bước chậm rãi...nó đặt tay lên bụng xoa nhẹ

- Mẹ xin lỗi...! Mẹ xin lỗi con nhiều lắm

Nó mở cửa phòng, mùi máu tanh xộc lên mũi nó khiến nó muốn nôn. Cảm giác ngột ngạt như có hàng ngàn linh hồn những đứa trẻ đang vây lấy nó... Nó thay quần áo bệnh nhân và từ từ bước đến bàn mổ. Nó nằm xuống một cánh khó nhọc, một giọt nước mắt nóng hổi rơi ngược lên thái dương nó. Nó chuẩn bị được tiêm thuốc mê và thuốc giảm đau thì

Rầm...!!! cánh cửa bật mở

- Anh kia!!! ra ngoài ngay cho tôi!!!

- Không được phá bỏ đứa con của tôi!!! Tôi là cha đứa bé và là chồng cô ấy - hắn gào lên, nắm chặt hai tay, bước đến bên cạnh nó

Nhìn thấy nó khuôn mặt trắng bệch, đôi môi tái nhợt và đôi mắt sưng lên vì khóc, tim hắn như có hàng ngàn mũi dao đâm vào vậy

- ... Kiri àk - hắn vuốt nhẹ mái tóc

- Phá chưa?

- ...

- Phá chưa???

- ...

- TÔI HỎI PHÁ CHƯA??? - hắn gần từng tiếng, đôi mắt long sòng sọc

- Chưa...chưa àh

Hắn bế nó lên, bước ra khỏi phòng mổ chết tiệt ấy, bước thật nhanh, thật nhanh

- Ô kìa sản phụ Kiri Motino - ông bác sĩ gọi với lại - quần áo này!!!

Chờ đã! Motino...Motino? Họ của cô ấy là Motino? Hấn chợt nhớ đến lời ba mẹ hấn nói lúc hấn 10 tuổi

" Dòng họ Motino là dòng họ nổi tiếng duy trì lâu đời nhất. Chuyên về ngành vải vóc và trang sức. Họ và nhà ta đã kết thông gia từ lúc con đc 8 tuổi và con gái nhà đấy hơn 1 tuổi. Đó là đứa con gái độc nhất nhà họ Motino đấy!!! Liệu mà lấy nó về làm vợ "

Đến năm hấn 12 tuổi, gia đình hấn mới hay tin con gái nhà Motino bị bắt cóc, bà Motino sốc quá nên ngã bệnh, đã qua đời 3 năm trước

Nó vẫn không hề biết chuyện này, từ trước đến nay nó vẫn luôn nghĩ mình là con nhà nghèo, ba mẹ mất vì bệnh tật và Suu là em ruột nó. Nhưng không phải, mẹ nó luôn dối nó rằng " con có 2 họ. Khi đi đâu hoặc xin việc làm con cứ nói con họ Motino. Còn ba mẹ nhập học cho con bằng họ Hito" và nó cũng chẳng nghi ngờ gì, chỉ biết làm theo lời mẹ nó trước lúc mẹ nó qua đời...!

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Sẽ chẳng có gì tốt đẹp đâu...!!!

Mẹ...mẹ ơi - một đứa trẻ con bập bẹ gọi mẹ nó, nó có đôi mắt đen láy hút hồn người khác, đôi môi chúm chím đỏ hồng và hai má phúng phính. Đứa trẻ tiến về phía nó và gọi nó là...mẹ?! Nó dang rộng hai tay đón lấy đứa trẻ đẹp như thiên thần ấy...Hai hàng mi nó khép hờ, nước mắt nó rung rung nơi khóe mi, miệng nó vô thức gọi đứa trẻ theo bản năng..." Con...con của mẹ...lại đây nào. Lại đây với mẹ " Đứa trẻ tiến đến gần nó hơn, nó đi và phía đứa trẻ nhưng...kì lạ, chân nó không thể nhấc nổi lên, nó ôm mặt khóc nhìn đứa bé đang xa dần nó. Đứa bé vẫn cười, nó vẫn khóc và đứa bé dần mất hút. Nó gào lên thê thảm, mồ hôi nhễ nhại, ướt đầm gối...

- Con...con ơi...Mẹ xin lỗi...quay lại đây với mẹ đi con. Không...không...Connnnnnnnnn ơi!

- Kiri...Kiri... Em sao thế? Tôi đây mà...Tỉnh dậy đi em - hấn lay nhẹ nó dậy

Nó bật dậy, theo phản xạ nó lại xoa xoa cái bụng, ngước đôi mắt "như cầu khỉ ai đó" lên nhìn hấn

- Con em đâu? Nó đâu rồi? Nó đâu rồi??? - mắt nó tròn trũng lên, tay lay mạnh vai hấn

- Bình tĩnh nào em...! Con vẫn còn trong bụng em đấy thôi...Nó làm sao mà đi được? Bình tĩnh nào - hấn vỗ nhẹ lưng nó, bắt chợt...hấn rơi một giọt nước mắt. Giọt nước mắt đầu tiên trong đời hấn...

Nó lại nhìn hấn bằng ánh mắt như cầu khỉ ai đó. Nó bám chặt lấy tay hấn

- Em xin thầy...Đừng phá bỏ đứa con này. Em chết mất. Thầy ơi...em thà chết chứ không giết nó nữa đâu...! Hức...hức...

- Ngoan...! Ngủ đi nào...đừng nghĩ ngợi lung tung, cứ ngủ đi, ngủ thật sâu vào. Rồi ngày mai mọi chuyện sẽ khác đi...Nào ngủ đi - hấn đặt nó nằm xuống, xoa xoa cái lưng bé bỏng của nó. "Đến nay họ Motino vẫn tìm em đây Kiri. Tôi không biết có nên giao giả em cho họ không nữa... Nếu giao cho họ...tôi và em sẽ không phải sống trong cảnh này nữa, sẽ được chính thức cưới nhau và họ sẽ công nhận đứa con này...Nhưng con nghĩ tôi mách bảo...bây giờ chưa phải lúc để nói ra sự thật. Em mà biết được cái sự thật này, chắc em sẽ sốc lắm" - hấn khép hờ mắt lại và bước ra khỏi phòng

5 tháng trôi qua, cái bụng nó to dần lên trông thấy. Nó và hấn thuê một căn nhà nhỏ ở khá xa trung tâm thành phố, nơi mà ít ai biết được. Ngày nào cũng vậy, hấn đi làm, nó ở nhà làm một người vợ đảm đang, hấn đi làm về là nó dọn cơm ngay cho hấn. Nói chung, cuộc sống như vậy có một nửa hạnh phúc và một nửa buồn.

- Mấy tháng nữa là em sinh rồi - hấn ngước lên trời và hỏi nó một câu thật ngỡ ngàng

- Anh vô tâm thế! Vợ anh sinh tháng mấy anh cũng không biết...Tự tính đi - Lúc đấy chuông điện thoại kêu. Nó giật mình, đi xuống nhà nhận điện thoại, bỏ mặc hấn ngồi một mình.

" Xin lỗi ai đây ạh "

" Ta là mẹ Hiroshi "

Lần này nó hoảng sợ tột độ, nó lắp bắp

" Dạ! Con chào bác "

" Ủh. Mai con có thể đi gặp ta một lát được không ? "

"Ồ... dạ được ạh "

" Chào con! "

" Dạ chào bác "

Nó có linh cảm chẳng lành cho cuộc nói chuyện ngày mai

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Giao kèo để con...???

- Ngồi đi con

- Dạ

- Thật sự là ta đã cho ng' theo dõi con mọi lúc từ khi con và Hirosi sống ở đây... - bà ta chìa ra bức ảnh chụp ngôi nhà của hấn và nó - Ta cũng biết chuyện con có thai với nó đc hơn 5 tháng và cái thai này là con trai. Ta vào vấn đề chính luôn nhé? Ta có thể cho con ở nhà ta...

Nó khá ngạc nhiên về vấn đề này. Ban đầu còn từ chối nó vì gia cảnh nhà nó lắm mà? Sao bây h'...

- Với một điều kiện

- Đấy, biết ngay mà - nó nghĩ thầm

- Năm tháng sau khi con sinh đứa bé này, con sẽ phải chuyển đi nơi khác và để lại đứa bé, cắt đứt liên lạc với thằng Hirosi. Ngoài ra, nhà ta đã mua cho con một căn hộ ở ngoại ô. Nó khá sạch sẽ và thoáng mát. Ta mong rằng con chấp nhận giao kèo này - bà ta nói mà mắt cứ nhìn chăm chăm vào cái bụng của nó

- Ồ dạ - nó áp úng, tay nó run run cầm chặt quai tách cà phê

- Ta kô ép con trả lời ngay. Ta cho con thời hạn 1 tuần, khi nào con đồng ý hay từ chối con có thể gọi cho ta bất cứ lúc nào. Nếu con kô đồng ý, đừng trách ta ác với con. Ta đi đây - bà ta cầm cái ví rồi đứng dậy. Trước khi ra khỏi cửa, bà ta gọi với lại - còn Suu, ta sẽ chăm sóc thằng bé như cháu của mình, con yên tâm

Nó cúi đầu chào bà ta

- Chào bác... - cổ họng của nó như nghẹn đắng lại... vì cà phê? hay vì sự ép buộc điên rồ kia của bà ta?

Chọn đường nào cũng chết...nếu đồng ý...nó sẽ phải xa con của nó và xa hấn mãi mãi...nếu kô đồng ý... chắc chắn bà ta sẽ làm mọi cách để ép nó phải đồng ý...SAO CÁC NG' LẠI ĐÓI XỬ VỚI TÔI NHƯ THẾ??? SAO CÁC NG' LẠI NHẢN TÂM VỚI TÔI NHƯ THẾ??? TÔI ĐÂU CÓ LÀM GÌ CÁC NG' ĐÂU CÓ CHỨ??? - nó như muốn gào lên với ông trời như thế??? Cái hạnh phúc nhất của ng' con gái là đc làm mẹ... vậy mà sao nó như bị cướp con trắng trợn như thế chứ??? Sao ông trời luôn bắt nó sống trong dày vò và đau khổ??? Nó chưa đủ khổ khi phải một mình đi làm để nuôi Suu hay sao mà ông trời lại kô cho nó sống hạnh phúc bên gia đình của nó cơ chứ??? Nước mắt nó nhạt nhòa hai bên má, tay áo nó ướt đầm những dòng nước mắt chưa khô

Nó lững thững bước vào nhà. Thấy nó, hấn chạy lại đỡ và hỏi những câu hỏi dồn dập đại loại như "Em đã ở đâu thế??? Sao h' này em mới về??? Em ăn gì chưa??? Em đi đường có bị va vấp vào đâu k??? Em đi gặp ai hay tôi lo cho em đến mức nào em biết k???"

Nó chẳng thèm trả lời, vắt cái túi sang một bên và nằm phịch xuống ghế salong

- Em đi gặp mẹ anh

- SAO??? EM NÓI ĐI GẶP MẸ ANH??? - hấn tròn tròn mắt

- Đâu có gì ngạc nhiên - nó bật dậy - Em đã đồng ý quay về nhà anh rồi. Em sẽ chính thức đc làm dâu nhà anh - nó nói nửa úp nửa mở

- SAO??? - hấn từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác - Bà ta đồng ý hả

- Phải - nó cười một cách gượng gạo nhưng tim nó như có hàng nghìn mũi dao đâm vào khi nó tưởng tượng ra cái cảnh phải xa hấn, xa đứa con và sống đơn độc 1 mình.

Chương 20: Phải nhịn nhục thôi

Sáng sớm, nó đã có mặt ở thư phòng. Ông Hiroli cần gấp riêng nó

- Tháng mấy ta có cháu? - chất giọng khàn khàn lạnh sống lưng của ông Hiroli cất lên. Ông ngồi trên chiếc ghế bành, tay cầm tẩu thuốc. Ông quay mặt ra phía cửa sổ lớn đã phủ kín rèm, từng đợt khói thuốc phả ra bốc khói nghi ngút khiến cho căn phòng rộng lớn đã u ám nay còn u ám hơn.

- Dạ tháng 10... - nó nói mà như sắp khóc

- Cô cũng biết cái giao kèo đó rồi chứ - ông ta hắng giọng

- Dạ rồi. Nhưng thưa chủ tịch à kô thưa bác...cháu có thể làm một ng' con dâu tốt mà. Xin đừng bắt cháu phải rời xa con cháu và anh Hiroli - khỏe mắt nó cay cay, ni mắt nó như muốn sụp xuống, hai hàng nước mắt chảy dài. Nó quỳ đầu gối xuống nền nhà lạnh toát mùi sát khí

- Láo!!! Mày kô đủ tư cách để làm dâu nhà này. Làm dâu nhà này để ta, bà ấy và con trai ta dơ mặt mới mọi ng' hả - lão già ấy xoay ng' lại, mắt lão ta trợn lên trông như một con dã thú: đôi mắt hằn lên những vằn đỏ, con ngươi lão long sòng sọc

- Vậy làm sao để cháu đủ tư cách để làm dâu nhà bác??? - nó ngược mắt lên, bò như một con chó lại gần lão ta, nước mắt nó đầm đìa khuôn mặt nó. Nó quỳ xuống chân lão, cầu xin lão

Lão lấy chân hất nó ra, ng' nó như kô còn cảm giác, bây h' nó chỉ nghĩ đến việc cầu xin lão cho nó ở gần ng' mình yêu mà thôi

- Cút!!! Kô tao đòi í là mày kô còn cơ hội mình con mày đâu - lão tàn nhẫn bóp mặt nó một cách thô bạo

- Cháu xin bác mà...Bác... làm ơn - đôi mắt nó sụp xuống, bây h' nỗi sợ hãi đã lên đến đỉnh điểm. Nó sợ hãi cái gia đình này, 2 con ng' này và lòng dạ thâm hiểm của 2 ông bà ấy. Nó cảm thấy nhục nhã quá!!! Nếu ở đây có Hiroli nó sẽ gục đầu vào bờ vai của hắn mà khóc cho nhẹ nhõm. Nhưng nó hiểu, cuộc sống của nó đâu rầy những khó khăn. Vậy nên nó phải nhịn nhục, phải nhịn nhục. . .

Chương 21: Nói...hay...kô nói???

- Nếu nhà cháu có tiền bác sẽ đồng ý cho cháu làm con dâu bác chứ??? - nó van xin lão ta

- Còn phải xem xét - lão nắm tóc nó dựng ngược lên - trừ khi mày là con gái nhà họ Motino. Hahahahahahaha - kèm theo đó là một tràng cười man rợ của một con sói thú tính đội lốt ng' - nhưng! Điều đó sẽ kô bao h' thành hiện thực đâu - lão ta nói lỏng tay túm tóc nó ra và rồi lão lại giật thật mạnh đủ để nó biết đc cái cảm giác như bộ tóc muốn rời ra khỏi đầu nó vậy...Đau...đau lắm!

Nó bước ra khỏi thư phòng, cảm giác ách áp của nắng sớm lại bủa vây xung quanh nó làm tâm hồn nó dịu nhẹ đi, cảm giác đau khổ cũng nhẹ nhõm đi phần nào...kô biết trong thời gian Suu ở đây có bị hành hạ như nó kô...hay nó đc sống sung sướng. Nó ngoảnh quanh hành lang dài vắng vẻ, nó kiếm ông quản gia để hỏi Suu đang ở đâu

- Bác...cháu hỏi bác chút chuyện đc kô?? - nó vớ tay gọi ông quản gia đang loay hoay với đồng bóng bay lờ lẹt đủ màu sắc

- Ở ờ...đội ta tí - ông quản gia lấy chân đá đá đồng bóng bay vào một góc

- Dạ thưa bác, Suu đang ở đâu vậy ạ - nó ngập ngừng chuẩn bị tinh thần để ông quản gia thông báo tình hình của em nó

- Cháu cứ yên tâm, ông bà chủ đối xử với thằng bé như con đẻ vậy, ông bà chiều nó lắm! Thằng bé đc bà chủ cho đi học, nó ngoan lắm - đột nhiên ông quản gia thờ dãi - tại vì cậu Hiroli là con của bà cả, ông chủ phải lòng bà hai nên lấy về luôn...bà cả do uất ức quá bỏ sang miền sống rồi. Còn bà hai... sau khi lấy về - ông quản gia tái mặt - do cháu cũng sắp đc làm con dâu nhà này nên ta nói cho cháu biết...lấy nhau về rồi ông chủ mới biết bà chủ ngày xưa làm gái, phá thai quá nhiều dẫn đến vô sinh nên h' có thằng bé Suu để nuôi nấng, bà chủ cũng vui lắm!

Nó nghe đến đây thì cả ng' nó gần như sắp khụy xuống...làm gái ư? Hử nào...thật đúng là kô bình thường.

- Hiroshi đâu rồi bác - nó đổi chủ đề

- À...cậu chủ trên phòng. Cháu cứ lên đi. Tí đến bữa ta sẽ gọi - ông quản gia có vẻ khá hài lòng về nó

- Dạ...! Con cảm ơn - nó mỉm cười với lão

Cốc cốc

- Hiroshi à...em đây

- Kiri à? Vào đi - hần ra mở cửa cho nó - thế nào rồi??? Ba anh nói gì với em thế

- À...ba dặn dò em vài việc...khi về đây ở ý mà... không có chuyện gì đâu - nó xua tay

- Hừm...- hần chợt nhận ra điều không bình thường ở nó - thôi, vào thay quần áo đi rồi xuống ăn cơm

- Ừm..

Nó và hần đi đến chân cầu thang thì đụng mặt ông Hiroli. Nó nhìn ông ta bằng cái nhìn e ngại nhất có thể. Lão biết trước, bèn lừ mắt nó, nó đọc dc từng lời nói trong đôi mắt của lão ta "Mày cẩn thận đừng để Hiroshi biết...không là tao giết mày" nó rùng mình

- A...con mời hai bác vào dùng bữa - nó chủ động phá tan bầu không khí u ám kia

- Hừm - lão ta chấp hai tay đằng sau lưng, ngoắc tay ra hiệu cho vợ lão đi theo. Bà ta đứng đĩnh ru bé Suu ngủ trên tay, đi theo sau lão Hiroli

Ăn xong cơm, nó lên sân thượng ngắm sao. Nó nhìn chăm chăm vào ngôi sao to nhất trên bầu trời

- Mẹ! Có phải mẹ đấy không??? Mẹ ơi theo mẹ con có nên nói cho Hiroshi sự thật không hả mẹ??? - một lần nữa nước mắt nó lại rơi

Chợt! Ngôi sao to lớn và nhấp nháy hai cái rồi lại trở về nguyên dạng như cũ... đó có phải là điều mẹ nuôi của Kiri muốn nói??? "Chưa đến lúc dc nói con ạ"

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Đau đớn

Em luôn nghĩ rằng lấy dc anh em sẽ có h/p hơn ai hết...

...nhưng mà...em đã nhầm..

...để dc ở bên anh trong 1 thời gian ngắn...

Em đã đánh đổi tất cả: đứa con, và cả anh nữa...

...thực sự...em rất buồn...và em muốn khóc

Tại sao ư?...

Tại vì em...em không có tiền...

5 tháng sau khi em sinh...chỉ 5 tháng ngắn ngủi em dc ở bên anh...

Em muốn nói hết cho anh...

...nhưng em không thể. không thể làm thế với anh

...nếu em nói...em sẽ là con gái ích kỉ

Vậy thì thôi...em chấp nhận im lặng

...và em sẽ khóc một mình...khi bên cạnh em không còn một người đàn ông làm chỗ dựa tinh thần cho em nữa!

Chỉ đc nhìn anh và con h/p thì em chẳng còn vương bận điều gì nữa...

Nó hôn nhẹ lên trán hắn, vuốt mái tóc màu hung đỏ ấy...hắn đẹp...đẹp lắm! Nó mong sau khi nó đi, hắn sẽ tìm đc một ng' con gái tốt hơn nó và yêu thương con nó như con đẻ...chỉ vậy thôi

Những ngày tháng sống trong cái gia đình ấy như địa ngục đối với nó... Nó về làm dâu nhà này mà không một lời cưới hỏi...không một lời chúc h/p...không ai có một nụ cười thật sự đối với nó...Tất cả chỉ là giả tạo...gượng ép

- Ba gọi con? - nó mở cửa thư phòng

- ĐÓNG CỬA LẠI!!! - lão phi cái tẩu thuốc vào tay nó

- Dạ - tay nó run run đóng cánh cửa lại, chỗ bị lão ném tẩu thuốc dãn tím lên

- Mày cũng biết giữ mồm giữ miệng ha - lão ta cầm điếu cần sa đưa lên ngang miệng, cười khinh khinh

- Dạ... - ng' nó run cầm cập, mặt trắng bệch không còn giọt máu

- Lại đây - lão ngoắc tay ra hiệu cho nó

- Ồ...dạ - nó ngập ngừng, lùi lại vài bước

- MÀY MUỐN CHẾT HẢ CON RANH!!! RA ĐÂY. ĐỪNG ĐỂ TAO PHẢI LÔI MÀY RA ĐÂY

Nó lại gần, đây là lần đầu tiên nó đứng gần lão như thế, trông mặt lão thật kinh tởm

- Khi mày đi, mỗi tháng tao sẽ cấp tiền cho mày...! Khi nào mày gặp Hiroshi, tao sẽ cho mày sống không bằng chết! - lão lại giật ngược tóc nó lên

- Ba...xin ba bỏ con ra - nó nói bằng giọng yếu ớt như ng' sắp chết

- A...a... - nó ôm bụng, một dòng máu đỏ thẫm chảy xuống nền đá hoa đen bóng, nó thở đứng quặng. Mồ hôi nó tứa ra như mưa trên khuôn mặt nó

Lão không nói gì, lặng lẽ đứng dậy với lấy cái đt trên mặt bàn

- Thư kí Yee, con dâu ta sinh, gọi xe đến đi. Nó đang trong thư phòng - lão nói mà mặt không có chút biểu cảm gì

- Dạ...

- Sao mày nói là 5 ngày nữa mày mới sinh - lão quay mặt sang phía nó

- Con cũng không biết đc...con...đau quá! - nó đau đớn cố lấy hơi để trả lời lão, nó ngất lịm đi

- Hừm - lão lấy chân đạp tay nó ra... lay lão chấp đặng sau lưng như không có chuyện gì

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Hạnh phúc ư ?

Nằm trên giường bệnh, nó thấy mọi vật như mờ dần đi...nhắm mắt lại...một màu đen phủ kín xung quanh nó...chỉ nghe những tiếng lách cách của dao kéo.Nó thấy khá nhẹ nhõm...nhẹ nhõm về tâm hồn nhưng đau về thể xác...nó rất đau...rất đau!

- Dao...!

-...

- Kéo...!

-...

- Cẩn thận sắp ra rồi...từ từ nào!

Một cảm giác khó tả đang len lỏi trong ngực nó...Nước mắt nó rơi! Có thể rơi vì hạnh phúc nhưng cũng có thể vì tuyệt vọng...tuyệt vọng ư? Nó đang hạnh phúc mà...? Nhưng sao trong tâm can nó cảm thấy day dứt thế này?

- Rồi...ra rồi...con trai!

Nó nghe thấy từ " con trai " thôi cũng đủ làm nó hạnh phúc lắm rồi..

- Mày tránh ra cháu nội của tao ra! Mày không được phép bế nó - lão Hiroli đẩy nó ngã vào thành cầu thang

- Ba! Xin ba cho con bế cháu một lần thôi - nó van xin lão

- Biến! Mày đủ tư cách hả? - lão dơ tay lên cao, tát vào mặt nó cái Chát!

- Ba àh... - nó ôm mặt, ánh mắt oán hận lão đến xương tủy

- Mày muốn tao móc mắt mày ra không? ***** này? Mày dám nhìn tao như thế hả - lão túm tóc nó, cúi đầu nó xuống cánh cửa thư phòng...Hầu như lần nào lão hành hạ nó đều trong căn phòng này thì phải...Đúng! đều ở trong cái căn phòng ghê tởm này!

- Con xin lỗi ba - nó ôm đầu, nước mắt nó giàn giụa trên khuôn mặt gầy guộc, hốc hác...đôi mắt nó thâm quầng vì nước mắt..

- Xin lỗi! mày nghĩ tội của mày chỉ bằng một câu xin lỗi là xong? Cái con chó này...tao phải dạy cho mày một bài học mới được... mày không có ai dạy dỗ hả??? - lão bóp cổ nó

Tiếng quát của lão khiến thằng bé đang ngủ phải khóc ré lên...căn phòng như đủ tiếng hỗn tạp hòa quyện vào nhau tạo nên một giai điệu ai oán, rùng rợn đến đau khổ...!

- B...b...a...ba àh... xin ba...con cầu xin ba...con...không thể được - nó cố lấy chút sức lực cuối cùng cầu xin lão. Nước mắt nó chảy xuống bàn tay lão...từng giọt...từng giọt như những giọt máu đỏ tươi của sự hận thù

Lão bóp chặt lấy cổ nó, nhấc cổ nó lên rồi đột ngột thả xuống khiến nó mất đà ngã xuống đất. Nó ôm lấy cổ, khóc nức nở

- Đây là hình phạt cho việc động vào tao. Mày nghèo nên mày có tội thôi. Có trách thì trách tại sao mày lại sinh ra trong cái gia đình nghèo đói...Con đốn mặt - lão nhìn nó khinh bỉ... Khinh nó chỉ vì nó nghèo?... khinh nó chỉ vì nó không có tiền?...khinh nó bởi vì ba mẹ nó mất sớm? Lão điên rồi!

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Mẹ xin lỗi

Gục mặt xuống đôi chân của mình, nó khóc cho cái số phận của nó...nếu bây giờ, có 1 điều ước. Nó chỉ dám ước được bế con nó 1 lần. Làm gì có nỗi đau nào đau hơn nỗi đau sinh con ra mà không được bế nó cơ chứ? Hiroshi đi công tác được gần 3 tuần rồi...còn hơn 4 tháng nữa...chắc lúc ấy...nó đã đi rồi. Những cái tát, những cái bóp cổ, những cái giập đầu vào tường...đều hiện rõ trong tâm trí nó. Nó cứ gục mặt như thế cho đến sáng...nó thiếp đi lúc nào không biết

Rrrrr...rrrr...

- A lô?

" Anh đây! Em ở nhà ổn chứ?"

Nó giật thót mình.

- À à...em ổn - nó nhìn xuống vết bầm tím ở cánh tay, hít một hơi thật sâu

" Ba mẹ có nắng gì em không đấy? "

- Không...không hề - nó xua tay - họ đối xử với em như con đẻ vậy. Anh yên tâm

" hơn 4 tháng nữa anh mới về...À! con đâu rồi em? "

- A... con... con ngủ rồi. Khi nào nó thức, em sẽ gọi cho anh xem mặt nó. Thằng bé ngoan lắm... - Nó nói câu này mà nước mắt nó cứ thi nhau rơi xuống

một cách vô thức - thôi! Em xuống nhà ăn sáng đây. Em cúp máy nhé?

"Sao h` này mới ăn sáng à? Thôi xuống ăn đi. Chào em nhé "

Đôi chân nó khuyu xuống, nó ngửa mặt lên trời để cho nước mắt khô rơi. Nhưng hai hàng nước mắt đã ướt đầm khuôn mặt nó từ bao h`. Nó lại khóc, lại khóc một mình

Đường như bây h` nó chẳng bao h` bước ra khỏi phòng nó nữa bước...đã hơn 2 tháng rồi...Nó khô giáp mặt với ông ta, khô bị ông ta hành hạ. Nó thấy như một mình nó một thế giới vậy! Nó khô khóc, kưng khô đau...trái lại, nó cảm thấy thoải mái, khô bị ai ép buộc cả.

Rrrr... - nó tiến đến gần cái điện thoại, run run mở tin nhắn khi biết ng` gửi là hấn

"" Em à, anh sắp về đến nhà rồi! Bất ngờ khô?"

Nó giật mình

"" Sao anh về sớm thế? "

"" Anh về 1 tuần rồi lại đi. Tại anh nhớ vợ!! Anh muốn nhìn mặt con. Xuống nhà đón anh đi!""

Mở toang cánh cửa cái rầm, nó tức tốc chạy xuống nhà.

Em đã rất nhớ anh...

Đã khóc rất nhiều khi khô có anh bên cạnh...

Mỗi lần anh gọi cho em em đều muốn gào lên, muốn anh bay đến bên cạnh em ngay lúc ấy...

Nhưng bây h`, anh đang đứng tr'c mặt em. Em hạnh phúc lắm!!!

Nó chạy lại, ôm chầm lấy hấn. Nó khô cảm nỗi nước mắt, gục mặt vào vai hấn mà khóc cho những tháng ngày dài đằng đặc khô có hấn bên cạnh

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Ngày em đi...anh sẽ ra sao?

- Nào! đâu phải anh đi mấy chục năm mới về đâu chứ... - hấn xoa đầu nó như một đứa con nít - Con đâu rồi em? - hấn đưa đầu dáo dác nhìn xung quanh

Nó bị nói trúng tim đen, áp ứng

- A...con à...con đâu rồi nhĩ - nó gãi đầu, cười ngượng

- Hừm... Em có sao khô đấy - hấn nhăn trán, nhíu hàng lông mày lại

- À...em vẫn bình thường mà - nó lảng đi chỗ khác

- Hừm - lão Hiroli xuất hiện, trên tay bế đứa bé

- Ba...trời ơi con trai con đây sao? Nhìn nó giống con quá. Ba đưa con bé nào - hấn chìa tay ra, bế đứa bé

Hấn kéo tay nó

- Lên phòng em!

Nó quay lại nhìn lão Hiroli, nửa muốn lên nhà nửa muốn ở lại. Nó sợ, khi lên nhà lão lại tưởng nó nói hết sự thật cho hấn nghe. Lão lườm nó, phẩy tay ra hiệu cho nó có thể lên nhà. Nó khẽ cúi đầu chào lão

- Ngồi xuống đây em - hấn vỗ xuống cái ghế bên cạnh

- Cho em bế con một lát... - nó nhẹ nhàng ngồi xuống
- Anh/em
- Anh nói trước đi...
- Thôi em nói đi
- Hừm... - nó thờ dài - Nếu...em bỏ đi, không còn bên anh và con nữa...anh sẽ không buồn chứ - nó thom vào má thằng bé
- Em nói gì kì quặc vậy. Sao em lại bỏ đi chứ??? Nói rõ ra xem nào - vẻ lo lắng hiện rõ lên khuôn mặt hắn
- Không. Ý em là ví dụ thôi mà. Anh đừng lo. Em sẽ không đi đâu - nó cố trấn tĩnh hắn
- Ờ... - hắn ờ nhưng vẫn hơi ngại ngùng nó (ngại là đúng rồi...mà đi làm. Nó bỏ đi rồi có hối cũng không kịp đâu)
- Anh vẫn không tin em à??? - nó nghiêng đầu, dẩu cái mồm ra, hơi nhăn trán
- Em nói không có chuyện gì thì là không có chuyện gì mà - hắn nhìn nó

=====

...

Cái giọng ròn rọng của lão già ấy lại vang lên giữa cái rét của mùa đông càng làm cho khoảng không gian ấy như muốn đè bẹp nó

- Mà có kẻ gì cho thằng Hiroshi không đấy - lão cúi đầu nhìn sát nhọn về phía nó
- Dạ...con không dám nói thừa ba - nó run giọng, nắm chặt đôi tay vẫn đỏ lên vì lạnh
- Gọi thằng Hiroshi xuống đây cho tao
- ...
- Nó đóng cửa phòng lại, lò dò bước lên cầu thang với dáng vẻ khó nhọc
- Anh xuống ba gấp - nó nhìn hắn một lúc lâu mới dám lên tiếng
- ...
- Anh! - nó lay mạnh ngực hắn
- Hừm... em gọi anh hả - hắn dụi mắt, bật dậy
- Ba muốn gặp anh...anh xuống thư phòng đi
- Hừm...có chuyện gì mà ba gọi anh giữa đêm hôm thế này - hắn lúi cái bộ mặt chán nản ra nhìn nó
- Thôi xuống đi...ba mắng đấy - thực sự nó cũng chẳng muốn hắn xuống gặp lão già ấy
- Đợi anh tạo... - hắn mở tủ quần áo, toan lấy 1 bộ
- Không cần thay quần áo đâu...ba bảo xuống nhanh - nó tiến lại gần hắn, nhẹ nhàng đóng cửa tủ lại - xuống đi nào! - nó đẩy lưng hắn, khẽ mỉm cười
- Xuống cùng anh! - hắn kéo tay nó

Cạch...

- Ba gọi con?
- Ừ...!
- Ba vào thẳng vấn đề luôn...Ba muốn con ngày mai phải lên đường ngay, công ti không thể 1 ngày thiếu con được - lão gõ móng tay xuống mặt bàn
- Nhưng mà con muốn ở lại với vợ con con thêm vài ngày nữa - hắn nhăn nhó
- Ta không muốn nói nhiều. Ngày mai con không đi thì đừng trách ba độc ác

- Kia ba...
- Kiri cũng đồng ý phải không? - lão thay đổi thái độ đối xử với nó
- Ồ...ạ - nó quá ngạc nhiên nhưng khi nhìn vào ánh mắt của lão, nó đành phải gật đầu
- Thôi con à, thu xếp hành lý mai còn đi chứ - lão hắng giọng
- Hừm - hần kéo tay nó lên phòng, ấn nó ngồi xuống giường
- Anh...
- Sao em lại đồng ý??? ANH HỎI SAO EM LẠI ĐỒNG Ý CHỨ??? Em thật là - hần vò mái tóc bù xù nay càng bù xù hơn
- Ồ...em...em cũng muốn tốt cho anh thôi mà
- Tốt? em có biết lần này đi là bao nhiêu lâu anh mới đc về không hả??? - hần đập tay xuống mặt bàn khiến nó đôi phần hoang mang - thôi đành nào cũng thế. Sắp đồ cho anh đi - hần hăm hực ngồi xuống ghế, 2 tay nắm chặt vào nhau

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thấy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Tạm biệt anh!

- Thôi ngủ sớm đi - hần chán nản vắt cái vali xuống đất
- Anh cứ ngủ đi...em chuẩn bị vài thứ cho anh đã - nó nhẹ nhàng đắp chăn cho hần
- Cứ vào đây ngủ đi - hần kéo tay nó ngã xuống người hần
- Ồ kia... - nó đứng bật dậy

Hần lại lôi nó vào vòng tay hần, 2 bờ môi khẽ chạm vào nhau...từng hơi thở dồn dập, trái tim như muốn phá tung lồng ngực 2 con người để hoà quyện vào nhau...miệng nó từ từ mở ra, hần đưa lưỡi vào...hoi ẩm lan vào trong miệng nó...ấm và nóng... Nụ hôn dường như chẳng kết thúc ở đây...Đôi tay hần luôn xuống xoa nhẹ đùi nó...hần kéo nó xuống giường, hai tay chống ngang cổ nó...Đôi mắt hần như hút lấy hồn nó vậy...hần nhìn xoáy vào đôi mắt to tròn của nó

- Nhé...! - hần luôn tay vào cổ nó, cảm nhận cái mùi hương da thịt của nó con gái đang nằm dưới hần...một mùi hương khá đặc biệt : mùi sữa...! Hần thích cái mùi đấy...thích tất cả con người nó, tính nết nó và cả thân xác nó...Đôi môi hần lướt nhẹ qua cổ nó...dần di chuyển đến ngực nó...Nó có cảm giác nhột đến khó tả...vừa muốn đẩy hần ra mà vừa muốn giữ hần lại thật chặt. Khi đồng hồ điểm 12h...khi cả thành phố đều chìm sâu trong giấc ngủ...khi bầu trời được phủ bởi màn đêm dày đặc...nhưng trong một căn phòng...vẫn còn 2 con người...quấn chặt lấy nhau

Nó từ từ mở mắt dậy...con gió lạnh buốt của sáng sớm mùa đông ứa vào căn phòng đánh thức nó dậy. Nó khoác cái áo bông lên ngực, tiến gần cửa sổ. Nó nhúm mày, đôi mắt nó khép lại...

- Anh đi nhé... - nó kiễng chân đặt lên trán hần một nụ hôn
- Ừm...nhớ ở nhà giữ gìn sức khỏe nhé - hần quay người lại, vẫy tay tạm biệt nó

Nó nháy mắt cho hần - em đã bảo là yên tâm mà...!

Nó cứ đứng ở cổng nhìn hần...cứ đứng như vậy cho đến khi từng hạt mưa rơi tí tách xuống mái tóc bông bênh của nó, hòa vào dòng nước mắt nặng trĩu lăn xuống đôi má gầy guộc, xanh xao ấy. Mưa mỗi lúc một nặng hạt...ướt hết cả một bờ vai của nó. Trông nó lúc này thật tội nghiệp...như một đứa trẻ lang thang bị bỏ rơi cùng với đôi chân trần đứng dưới nền đất lạnh buốt khiến đôi chân sưng tấy. Sao nó phải tự làm khổ mình thế này chứ?! Trời à...nó ngốc quá...ngốc quá...Bầu trời như chao đảo trước mặt nó...dần hiện lên những mảng tối đen...và rồi tối hẳn. Nó ngất lịm đi dưới cơn mưa lạnh đến thấu xương...!

Hừm...?! Chỗ nào đây?...Đau đầu quá!!!

Nó cố mở mắt dậy để xác định xem mình đang nằm ở chỗ nào nhưng không thể. Đầu nó đau như búa bổ và hai con ngươi không chịu hoạt động. Người nó như tê liệt hoàn toàn vậy...không cử động được nữa...

- Thưa bác sĩ...tình hình cô ấy có nghiêm trọng không ạ?
- Cô Kiri bị thiếu máu trầm trọng...Gia đình cần theo dõi sức khỏe thường xuyên. Không nên để cô ấy nhịn ăn hoặc sốc mạnh...
- Vâng...Cảm ơn bác sĩ... vậy khi nào cô Kiri sẽ được xuất viện ạ?
- Có lẽ cứ để cô ấy nằm vài ba hôm nữa...Nếu tình hình khá hơn gia đình sẽ làm thủ tục xuất viện sau
- Dạ vâng...Chào bác sĩ

Nặng hết cả lòng may mà t/g không cko Kiri bị máu trắng nhé hà hà hà

Hai ngày ở bệnh viện như ở tù vậy... nó rã rời chân tay... và chẳng được cử động nhúc nhích một tí nào. Tại cái gói chết tiệt khiến sáng nào khi thức dậy cổ nó cũng bị vẹo sang một bên...và hơn hết, người nó nồng nặc mùi thuốc khử trùng - cái mùi mà nó ghét đặc.

Hừm...có lẽ ngày mai là nó được xuất viện rồi...

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Con ơi...ngủ ngon nhé!

- Mấy hôm ở bệnh viện trông mày tươi tắn nhỉ...ha...vào đây tao bảo - bà mẹ chồng ngoắc tay ra dấu cho nó đi lên tầng, trông đáng vẻ đồng đánh hết sức
- Dạ...mẹ đợi con lát
- Ngồi xuống! Thế bao giờ mày định? - bà ta vắt 2 chân lên nhau, ẹo là bê cốc cà phê lên ngang miệng và...thở
- Dạ? à...vâng. Con hiểu... - đôi mắt nó trùng xuống - con sẽ sắp xếp
- Còn sắp xếp cái gì nữa!!! Thu dọn đồ đạc rề rạch kia và rút khỏi đây ngay!
- Dạ...vâng - nó cúi đầu - mẹ về phòng.

Nó vội vàng lục ngăn kéo, lôi ra tờ giấy với cái bút bi màu nâu nhạt mà hẩn dề bên cạnh nó lúc ở trên sân thượng trường...bắt đầu ngồi lên bàn và viết

« Hiroshi của em!

Khi anh đọc được bức thư này thì có lẽ là em đã ở rất xa anh rồi. Thật sự em thấy rất có lỗi với anh. Đọc xong bức thư này đừng hỏi mọi người em đang ở đâu mà cũng đừng đi tìm em. Lên tâm là anh không tìm được đâu. Xin lỗi vì em đã để lại con cho anh nhưng mà vì hoàn cảnh...mới cả em cũng không nuôi được nó. Thôi để lại cho anh với "HAI BÁC" nuôi vậy.

Thật sự em định ra đi mà không nói với anh câu nào nhưng mà em cảm thấy như thế là hơi vô tình thì phải... Ít ra cũng phải tạm biệt nhau một câu chứ nhỉ? Anh biết không? Lúc đầu gặp anh...Em thấy ghét anh cực! Ghét cực ấy. Chẳng hiểu sao càng ngày em lại càng mềm lòng trước anh. Ai lại đi yêu thầy giáo của mình chứ? Nhưng mà em là ngoại lệ...anh nhè! Rồi cứ thế càng ngày em lại càng yêu anh...Em đã từng nghĩ rằng mãi mãi em sẽ không yêu ai khác ngoài anh. Và em sẽ làm như vậy. Mãi mãi không yêu ai khác ngoài Hiroshi đâu! Cho dù bây giờ em còn bên anh nữa thì anh vẫn phải quản lý công ty thay bác, chăm sóc thẳng bố mẹ em và yêu một cô gái khác...Có lẽ em sẽ không gặp anh trong vòng 10 năm...20 năm hay thậm chí cả đời em sẽ không được gặp anh. Từ khi anh bắt đầu đọc bức thư này thì chúng ta đã là người xa lạ...

Tạm biệt anh và xin lỗi anh rất nhiều. »

Bức thư khá ngắn...ngắn vì nó không còn gì để nói với anh nữa...ngắn vì đôi tay nó như bất động và ngắn vì nó không thể nói gì với anh nữa. Đôi mắt nó đã nhòe đi vì nước mắt...Những dòng chữ nắn nót đã ướt đẫm nét mực tủa ra...Tờ giấy nhăn nhoe vì ẩm ướt. Tất cả tạo nên một nỗi buồn của sự chia li...dày vò và đau khổ

AAAAAAAAAAAA.....!

Tiếng hét của bóng ối...

...tiếng hét Thảm Thiết...

tiếng hét Oán Hận...

và...tiếng hét Đau Đớn

Nó hòa quyện vào nhau tạo nên một thứ tiếng man rợ đến kinh người...Nó làm cho mọi người phải hoảng sợ...phải tránh xa...

- Bà chủ...bà chủ!!! Trời ơi!!!

Nó hoảng hốt chạy xuống nhà...trong lòng thấp thoáng lo lắng...và cái cảnh tượng ghê sợ ấy đã đập vào mắt nó : người bà ta be bét máu, hai mắt trợn lên như muốn bắn ra khỏi hốc mắt và khuôn mặt biến dạng nát bét ra vì va chạm mạnh...bà ta đè lên đứa con trai của nó...mặt thằng bé cũng be bét máu.

Nó đứng lặng đi...mặt cắt kô còn giọt máu...hai tay nó buông thõng và người nó mềm nhũn ra...nó nhìn chăm chăm vào đứa bé, từ từ tiến lại gần hai cái xác. Nó kô khóc...nó kô thể khóc và nó kô khóc được. Nó bế thằng bé lên mặc cho bao nhiêu người ghê sợ khi nhìn thấy cái xác trẻ con biến dạng ấy, vô thức buông ra một câu

- ngu ngon con nhé

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Sự độc ác đã được trả giá. Mãn nguyện hay đau đớn?

- Nếu tôi biết trước có ngày này...tôi sẽ kô sinh ra trên cõi đời này nữa...
- Nếu tôi biết được con tôi sẽ chết...tôi sẽ kô sinh nó ra trên cõi đời này nữa...
- Nếu tôi biết tôi phải sống khổ sở thế này...tôi sẽ kô gặp anh...Hiroshi a!

Tháo cái nơ trắng trên đầu, nó ngồi quỳ gối trước mộ đứa trẻ đã nửa ngày rồi...đôi mắt nó dại đi, đôi bàn tay nứt nẻ vì lạnh...làn khói trắng mờ ảo bay xung quanh bao bọc cho nó. Nước mắt nó đã cạn khô, nhìn nó bây h' như một cái xác kô hồn vậy. Nó đã đi khỏi cái nhà ấy...đi khỏi cái nơi địa ngục ấy...và h' thì nó lang thang ngoài đường. Ông ta kô cho phép nó mang Suu đi...mặc dù nó đã cố...nài nỉ...van xin...

« - Bác có thể cho Suu đi cùng cháu kô ạ?

- Mày nghĩ tao cho phép à?

- Cháu xin bác. Cháu chỉ còn mỗi nó là người thân duy nhất...Cháu xin bác mà

- Xin à??? Tại mày! Tại mày mà cháu nội tao chết... Mày cút ra khỏi nhà tao ngay lập tức!!!CÚT.....! - lão ta trợn mắt nhìn nó

- Dạ...cháu xin lỗi... - nó chạy một mạch ra ngoài, đóng sầm cửa lại »

Kô nơi để đi...Kô nơi để đến...Kô người thân...Kô nơi nương tựa...Nó đi lang thang khắp phố này đến phố nọ kiếm việc làm. Kô ai thèm nhận nó...nó đành xin việc tại một quán bar.

- Này em...bao tiền một đêm đấy?? - lão già tầm ngoài 5 chục tuổi dơ tay lên vuốt ve nó

BỐP!!!

Sau tiếng "bốp" át cả tiếng nhạc xập xình như muốn chọc thủng lỗ tai, mọi người đều ngưng hoạt động, hướng cái nhìn kô mấy thiện cảm về phía nó, xì xào bàn tán

- Cút ra. Thằng dê! - nó hất li rượu vào mặt lão

- A! Con này lão. Để xem mày tài dư lão - lão ta túm chặt hai tay nó lại, bắt đầu giờ cái chất giọng dê già ra, đôi mắt liếc từ trên xuống dưới cặp đùi của nó và cái tay còn lại của lão lướt nhẹ lên mặt nó

- Thả tao ra...thằng chó này! Mày điên à??? - nó cắn vào cổ tay lão làm lão rú ầm lên như một con thú hoang

- Con...Rượu mời kô uống muốn uống rượu phạt à con điên này - lão ra hiệu cho bọn đàn em giữ chặt tay chân nó. Lão rút trong người ra con dao găm, hướng về phía nó - đứa nào dám tát tao thì sẽ bị hậu quả như con danh này đây - lão chĩa con dao và rạch một cái xoẹt.

Bộ váy đồng phục của nó đứt lìa. Nó cố vùng vẫy ra khỏi mấy thằng tóc xanh tóc đỏ kính đen kì dị ấy nhưng không được...và rồi nó ngất lịm đi khi lão ta nhét vào mồm nó viên thuốc gì đó khá ngọt...

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Sự liều lĩnh không đáng có

- Dậy rồi sao không lên tiếng? Cô cảm rồi à?
- Anh là ai?
- Con trai lão già hôm qua bị cô tát..! Yoshi...Furu Yoshi
- Hừm...anh đã?
- Tôi không như lão ta
- Cảm ơn! h` thì tôi đi đc chứ?
- Ở lại! - hấn quay đầu lại nhìn nó...hấn ta đẹp quá...một vẻ đẹp khác hẳn Hiroshi...vẻ đẹp khá là "thiên thần" chứ không "bất cần đời" như Hiroshi
- Còn chuyện gì sao? - nó nghiêng đầu
- Mặc quần áo vào và ở lại ăn sáng cùng tôi - hấn ta nói giọng đều đều, nhìn chăm chăm vào ngực nó
- Này...quay mặt đi! - nó lấy chằm trằm nhìn đến tận cổ - nhưng tôi không có quần áo
- Vậy thì để thế đi - hấn vẫn tiếp tục nhìn nó nhưng lần này hấn tiến lại gần hơn
- Nhưng mà...tôi lạnh lắm - nó trừng mắt xuống, rung rung
- Đắp chăn vào...nhà tôi đâu có thiếu chăn
- Nhưng anh bảo tôi xuống ăn sáng cùng anh!
- Ngồi đây đợi...tôi mang lên cho! - hấn đóng sầm cửa lại, không để cho nó kịp nói tiếng nào
- Ồ...đồ đều!!! - nó cầm cái gối phi cái đập vào cánh cửa
-
- Này! ăn đi - hấn ngoắc tay về phía cửa, một hàng người hầu bệ thức ăn ra trước mặt nó
- Tôi có phải heo đâu
- Ăn!!! - hấn ta nhìn nó cũng biết nó nhịn đói khá lâu rồi
- Nhưng anh bảo họ ra đi - nó nhìn từng người một đang đứng xung quanh cái giường
- Ra đi! - hấn hất hàm
- À... mà anh làm gì
- Bác sĩ!
- Tôi cũng muốn làm nghề đấy...nhưng nhà tôi nghèo... À! Anh bao nhiêu tuổi?
- 24!
- Anh có người yêu chưa?

- Rồi...
- ...
- Nhưng là 3 năm trước
- Vậy h'?
- Có bồ...kô có người iêu!
- Máy?
- Nhiều...kô đếm đc
- Đây là nhà anh hả
- kô lẽ nhà chó?
- Anh nói chuyện tử tế kô được sao?
- Vậy là tử tế lắm rồi
- Anh ở đây một mình à?
- Kô một mình thì mấy mình? Ăn nhanh lên!!!ngồi đây mà hỏi - hấn trừng mắt - ngồi đây ăn đọi tôi!!! xong ngồi im đến khi nào tôi về...nghe rõ chưa?
- Tôi kô có quần áo thì dám đi đâu?
- Ủh...ngoan đây...ngồi đây đọi tôi

Nó ăn xong khoảng 5 phút thì hấn ta mở cửa phòng, vất cho nó một cái túi

- Này! mặc đi
- Cái gì đấy?
- Bỏ ra mà nhìn...hỏi nhiều
- Kô có đồ trong...sao tôi mặc?
- Đòi hỏi!!! kô cần cái đấy! mặc vào luôn đi!
- Nhưng tôi kô muốn mặc nợ ai
- Nếu nói thế thì cô nợ tôi nhiều rồi...nợ nốt lần này cũng chả chết ai đâu...!

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thấy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Cuộc sống mới ?!

- Vậy đây sẽ là lần cuối cùng tôi nợ anh đó! - nó nhíu mày
 - Kô hỏi nhiều , giờ cô đi với tôi - vẫn những câu nói ngắn gọn khó hiểu của người con trai này
 - Nhưng chúng ta đi đâu , anh cho tôi về nhà đi - nó nói không suy nghĩ và khi chợt nhớ rằng mình không có cái gọi là nhà để về thì mặt nó xụ xuống
- Hấn có chút ngạc nhiên vì biểu đồ của nó , nhìn nó như sắp khóc ...

Chiếc Porsche 911 turbo lướt trên đường , gió mát lộng , một cảm giác thoải mái mà nó chưa từng có

- Tên này đưa mình đi đâu vậy , còn bắt mình mặc bộ đồ này nữa chứ , thực ra thì nó cũng rất đẹp chứ nhỉ - nó nghĩ thầm rồi cười mỉm

Nắng nhẹ - một buổi chiều mùa hè vs những tia nắng như thế này thật sự rất hiếm. Nắng chiếu vào khuôn mặt đang mỉm cười của nó ... hắn quay ra nhìn nó , nụ cười tỏa nắng ấy khiến hắn ngạc nhiên thêm một lần nữa

- Ô , cô ta đây sao? ... mình có bị hoa mắt kô vậy , cô ta cũng không xấu đâu nhĩ (thì thực sự nó đâu có xấu ==) - hắn nghĩ thầm rồi lại quay sáng nhìn nó hơi chút đỏ mặt

- Mẹ kiếp , gì chứ , mình là Yoshi mà

- Gì vậy , anh kô fải Yoshi chứ anh là ai ? Mà a chữ .i ai đấy - nó hậm hực

- Đâu có chữ .i cô , mà lảm chuyện vừa thôi , sắp vào trung tâm thành phố rồi . Hôm nay tôi có việc fải ghé qua bệnh viện chút , mà cô nói cô muốn làm bác sĩ?

-Đúng đúng đúng, anh cho rôi khám bệnh àh ? - nó gật đầu lia lịa

Cốc - cô có bị ngốc kô mà fất ngôn câu đó vậy , cho cô khám để bệnh viện đóng cửa à (==")

- Kô cho thì thôi , ai thèm chứ . xì

...15' sau khi nó và Yoshi đã lấy đồ cho hắn xog , 2 đũa lại băng băng w chiếc Porsche 911 trên đường ...

- Này!!! tôi đói - nó lay người hắn ta

- Cô là heo à , mới ăn ở tôi đó mà đã đói rồi

- Kệ tôi , tôi ăn nhiều đấy. Đồ kệt sĩ - nó giơ hai ngón tay chữ V ra hiệu hít le hắn(nhỏ này ... k đỡ nổi nó)

- Thôi đc rồi , tôi cho cô ăn tiệc nhé

- Tiệc ?

- Sinh nhật thằng bạn tôi ấy mà , cô đến đó mà hưởng thụ đồ ăn , tôi đi chào hỏi nó vài câu rồi về . Đồng ý chứ ?

-Tuyệt vời ^^

- Ôh , thằng bạn , lâu lắm mới gặp nhĩ , tao cứ nghĩ mày sẽ không đến cơ , mày đâu có thích tiệc tùng

- Mày nghĩ tao sao chứ , sinh nhật mày mà kô đến thì còn gì là bạn bè - hắn chữa ngượng (con người này có vẻ rất khinh bạn bè)))

-Thôi đi , tao kô hiểu rõ mày quá ý , vì nhỏ kia hả , bồ mới fải kô ? - Yoshi bị hắn ta đập cái bốp vào vai

-Kô có , cô ta ăn là việc của cô ta , sao lại là bồ t đc ...

- Nói nhỏ cho mà nghe này "hãy cô người yêu cũ của mày cũng tới đây đó , nhỏ đó đi cùng vài thằng đại gia tao quen"

-Ai là người yêu cũ tao chứ , cái loại đó không xứng nên mày đừng có nói chữ "người yêu cũ" vs tao!!!

-Ôi Yoshi ... anh cũng tới đây à - cái giọng điệu chảy nước mắt lên sau lưng Yoshi

-Mẹ kiếp , ai cho cô mở mồm nói tên tôi . Biến đi - hắn tức giận chửi cô gái kia

Phải rồi , hắn chửi.vì chính cô ta ngày xưa đã đem đến ánh sáng cho hắn , rồi lại ruồng bỏ hắn theo những tên con trai khác . Cô ta ... giống như 1 con đi.ém vậy ...

Đúng. Nhìn cô ta k khác zì 1 con đi.ém.

Yoshi Kinh Tòm con người này. " Nếu cho tôi quay lại quá khứ, K bao h tôi chọn cô ". Yoshi cảm thấy ngen lại ở cổ họng.

Đau Đau lắm. Người mà hắn đặt cả niềm tin lại bỏ hắn đi. K 1 lời.

Từ đó hắn thay đổi. K còn là 1 con người luôn vui vẻ. Luôn tạo cho mọi người ở bên hắn 1 sự yên bình.

Giờ đây hắn đã thành.... K thể nói lên = lời cho sự thay đổi này. Với vẻ ngoài đẹp trai như thiên thần. Hắn đã cướp đi sự trong trắng k ít những cô gái mà hắn gọi là bồ.

Vì muốn trả thù. Đùng. Hấn trả thù. Trả thù cho tình yêu.

"TÌNH YÊU>..."

Bỗng hấn thấy lo. Cảm giác như... 1 cái gì đó. Chính hấn cũng k hiểu.

Đào mắt nhìn quanh. "Cô ta đâu rồi nhì" Hấn tự hỏi.

Rồi hấn thấy. Nó đang....

.

- OOOOOOO. Nhiều thứ để ăn quá. Nó như hét lên trong suy nghĩ.

Nãy giờ đói quá trời. Vừa thấy Hàng đóng thức ăn trước mặt. Nó nhảy vào xông xáo hốt hết vào cái bụng "K ĐÁY" Của mình.

Nhưng mà sao ăn tự nhiên đây, Mọi người đang ngó nó. Nó biết nó đẹp. Đâu cần phải ngậm zậy chứ. Bực thật.

Thì đúng là từ khi bước vào cái nơi mà tổ chức sinh nhật người bạn của Yoshi. Thì k ít người nhìn nó. NGườing mộ có. Ghét ghen có. Cỗ lẽ nó đi cùng với Yoshi. Thiên thần trong mây cổ gái. Và nó rất nổi bật với các chàng trai.

Cái nhà khá đẹp. VỚI kiến trúc rất hiện đại. Tuy k = nhà của nó. NGHĩ tới đây cảm giác đau trong tim. Nó làm gì có nhà chứ. Nó bị đuổi khỏi ngôi nhà đó rồi. Con nó chết. Phải xa ck yêu của nó. Cả SUU nữa. Nó mất hết. MẤT HẾT.

- Mà kệ. Mình đẹp thì họ nhìn. Ăn mặc mình. ĐÓi chết đi. Lo để í k biết nó đc k đây. Thế là nó.. tiếp tục với núi thức ăn.

Đang ăn bỗng nó cảm thấy như 1 con đau. Giày xéo trong bụng mình. Mặt nó nhăn lại. MỒ hôi toát ra.

- "Mình bị làm sao thế này".

Bỗng nhiên từ trong bụng nó trào ra. Những thứ mà nãy nó cố gắng để cho vào đã k còn ở lại trong bụng nó nữa.

- CÔ... Làm sao thế hà... Yoshi chạy lại chỗ nó ngồi.

Mọi người nhìn nó. Cái nhìn kinh tởn cho những thứ mà đi ra từ miệng nó.

- CÔ ấy sao thế mày.

- Tao k biết nữa. Mày gọi cho tao xe cấp cứu cái. NHANH LÊN... Hấn hét lên.

Sự lúng túng thấy rõ ở người bạn của hấn. "Thật là... Sinh Nhật của mình mà cô ta làm zậy đó... HỦ..."

- Hĩa hĩa. Bạn gái anh giỏi ghê, Làm a mất mặt. Em xin chúc mừng. Chúc mừng a nhé. Cô người yêu cũ của hấn bước lại. Với 1 nụ cười đều k thể tả. + thêm cái jog ướt như cháo. Càng kiến cho hấn bực,

- Con Chó. Cút ra....

Vừa lúc xe cấp cứu tới. Hấn bế nó nhanh lại xe và theo xe đi tới bệnh viện.

Khi nó nốc ra. Xay xầm cả mặt mày. Nó cũng lơ mờ nhận thấy đc sự hốt hoảng của Yoshi.

Trong người nó đang có sn. "Có cái gì đó hạnh phúc. Khó tả nên lời... Từ con tim." Có lẽ từ khi bước vào căn nhà ma quỷ đó. Ngoài trừ ck nó. Chưa ai đối tốt với nó ntn. Tuy rằng hấn có hung dữ nhưng rất tốt. Ừm. Tốt với nó.

Tại bệnh viện.

Tuy là 1 bác sĩ nhưng cũng k thể bình tĩnh khi thấy nó bị như thế, Hấn như thấy sự thay đổi trong người của hấn, K lẽ hấn đã ... THÍCH nó.

- K. K thể ta là ai chứ. Là Yoshi..

- A k là Yoshi thì là ai. Chẳng lẽ con Chim to to ở ngoài cửa. Nó cười nhẹ.

- Cô tỉnh rồi à. K mệt hay sao mà nói tào lao. Mặt hần đỏ nhẹ. NGượng đây mà.

- Hi. K tỉnh thì sao mà nói chuyện với a. Hôi ngu gớm chưa.

- NÓI ZÌ THỂ HẢ !!!.. Hần đâm bực. CỎ biết hần đang lo cho nó k???

Nhưng hần chưa kịp tức cho hết thì thấy mắt nó rung rung, K nở bực... HỪ.

- Thôi Thôi cho Yoshi xin lỗi nè. Đừng khóc mà... Năn ni đó. Bé muốn zì Yoshi cũng... Mặt đỏ bừng. Chưa bao giờ hần ngọt như thế này. Ngay cả cô người yêu cũ của hần.

Hi... Nó cười tươi. Nụ cười phải nói là... XINH.... Rất XINH. Thách thẳng nào nhìn vào mà k xao xuyến. Và hần cũng k ngoại lệ. Nhìn chăm chăm vào nó.

..... ""

- Anh... Nhìn di dư vậy,TÔI có zì trên mặt à. Nó vuốt mặt. Cái động tác dễ thương hết mức có thể.

- K... Cô.... Cô..

- Hừ. Zì hả.... Cô zì..

- Có ghen ở mắt kia. Xấu quá.

Hần nói + theo cái tay thì đưa lại mắt nó để lấy ghen. Thì nó ngủ 1 ngày rồi mà. Sao k ghen đc. Hi...

-K cần a lo. Nó ngajiii

- Ủm. Thôi tôi xin lỗi mà,. Đừng giận tôi nha.

- HiHi. Vâng..^^

- Mà cô tên zì nhĩ.

- Xỉ. Kiri. Nhớ cho rõ đó.

- Con vệt. Nhớ rồi... CỎ ghê gớm thật.

Tự nhiên 2 giòng lệ rơi. Nó đang khóc. Yoshi hốt hoảng.

- Tôi... Tôi nói zì sai à... Cô cho tôi xl mà.

- K .HỨc. Tôi xl a.Nó nấc lên.

Thì ck yêu của nó cũng nói nó nthe mà. Nó khóc là phải.

- KIRI nè.

- Hà. Zì cơ.

_ CỎ...TÔI.... CỎ làm người yêu tôi nhé. K phải bỏ....

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thấy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Niềm vui. Hay là niềm đau.. Sẽ tới

Bất ngờ bởi câu nói đó. Nó K khỏi sùng sốt..

Cả Yoshi cũng bất ngờ bởi chính mình. Tự nhiên hần thốt lên câu nói đó chứ k phải là hần cố í đâu nha.

- Tôi k xứng đâu... Nó bỗng khóc. Nước mắt mặn chấy dài trên gò má xinh đẹp..

Hắn thấy bối rối. Hắn chưa bao giờ có cái kiểu ntn đâu. Hắn tự kiêu lắm. Đẹp trai. Glòì như hắn. Lại con trai của bà Lozzi. 1 Nữ doanh nhân nổi tiếng. Thì k thiếu con gái chạy theo hắn chứ đâu phải như bây giờ.. Thật sự là k biết phải làm sao nữa mà,

- Sao e lại nói như vậy. Người k xứng là tôi mới phải...

Trong nó đang rất hoang mang. Đúng là vậy. Nó sợ. Sợ lại yêu. Như nó yêu ck nó. Để rồi lại đau khổ. Cả thân xác lẫn tâm hồn. 1 Tâm hồn rất dễ vỡ.

Nó k biết phải làm sao nữa. Nó chưa hết yêu Thầy của nó. Nó k muốn hắn lại đau bởi nó. K muốn vì nó mà hắn tiếp tục trong cuộc tình k kết quả này,

Nó nghèo. K có nhà. K có zì hết. Nhưng sao hắn lại hỏi nó làm ny hắn chứ. NHưng phải chăng trời đang cho nó cơ hội để thay đổi, để có niềm vui. Hay là nỗi đau sẽ bắt đầu.

Dòng lệ vẫn rơi. Đôi tay nắm chặt tấm garap trái giường bệnh.

Bỗng có đôi tay, NHẹn nhàng gạt lấy dòng lệ đó.

CÔ ấy nói zì thế nì, sao vậy. Mình mới k xứng mới đúng chứ. 1 người như mình thì ai giám đồng í.

NHưng mà sao cô ấy lại khóc. Phải chăng lại do mình. K. Mình k muốn. K muốn người con gái trước mắt phải khóc

Hay là... Mình đã... YÊU RỒI...

- A... HuHu. Nó bỗng khóc toáng lên. To hơn lúc nãy nữa.

- Ngoan nào, đừng khóc mà. Có a bên em rồi. Ngoan nhé. Hắn nhẹ ôm nó vào lòng.

Mái tóc nhẹ xoa vào mặt hắn và rồi nps đang ở trong lòng hắn. Hắn Vui lắm. " Dù ntn a cũng k buông em ra đâu cô bé." Hắn nói nhẹ vào tai của nó.

Bây giờ nó k còn khóc nữa. Và có cảm giác.... VUi ư. Cũng k hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Sự thay đổi

- Anh sẽ đưa em tới 1 nơi đc k? Khi đó em sẽ cho a câu trả lời cuối cùng.

- Ừm. Hắn cười nhẹ.

Làm thủ tục xuất viện xong. Nó chỉ hắn tới 1 bãi tha ma. Với đầy các ngôi mộ san sát, To có nhỏ có. Cảm giác lạnh sống lưng từ hắn. Nó cũng cảm nhận đc. Và quay lại cười nhẹ với hắn.

- Anh muốn đi vào đó chứ. Nếu a k muốn thì em k ép. ta đi về nhé.....!!!! Nó vừa nói vừa quay lại định về,

- K, Ta vào nào. Hắn cầm tay kéo nó vào bãi tha ma. Đi rất nhanh mà k quay lại. Cứ nhắm thẳng đường đi. BỔng hắn vấp 1 vật zì đó mà vấp ngã.....

Và có cái zì đó đang đè lên hắn.

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA. Hắn hét toáng lên.

Cái vật đang đè lên hắn là nó. Nãy h hắn đi vội quá,. Nhanh nữa. K nhớ là kéo nó. + THÊM khi đi chân vấp treo nhau nên té. Thật là k tưởng đc cái cảnh này.

Nó đánh hắn 1 cái rồ mạnh....

- A làm zì mà như ma đuổi thế. Từ từ chú. Hừ. Đáng ghét... Vừa nói nó vừa đứng dậy.

- Kéo a lên với. Hấn đưa tay ra cho nó kéo.

- Mơ đi. A tự đứng dậy. TẾ chỗ nào đứng lên chỗ đó, Ông cha ta có câu nói đó mà. Kèm theo cái lè lưỡi hết sức dễ thương.

-.... Hấn ngơ ngẩn nằm ngắm nó. Nó quả là rất đẹp

- A nhìn zì thế. ĐÚng là hậu đậu.

Nó ngại rồi. - ĐƯA tay ra để tôi ké lên. "XÍ"..Nó chìa tay ra để kéo nó thì bỗng nhiên hấn lòi nó xuống. Và ôm nó.

- VỢ.....

Có tiếng hét từ phía sau đó,

Nó vội vàng đứng lên. Cả hấn nữa.

Hirosi. ĐÚng. Chính Hirosi. NGười ck của nó. ĐANG chạy lại, cầm vai nó lắc mạnh.

Bắt ngờ. Ck nó. NGười nó yêu đang đứng trước mặt....

- Ai là Vợ của a. Tôi k quen a.Buông tôi ra.... Nhanh....

BỐP>>>>>> CÚ đấm mạnh.... Từ Yoshi... Làm Hirosi bật té....

- CÔ ấy bảo a buông ra. A k nghe thấy hà....???

Nó thấy Thầy yêu của nó đang ngã, CK yêu của nó chảy máu ở miệng. Nó muốn chạy lại đỡ CK nó ngồi dậy nhưng có cái zì đó dừ chân nó lại. K cho nó bước lên.

Lại khóc. Nó đang khóc.

- KIRI. EM nói tôi nghe đi, sao em lại bỏ đi. Cả con chúng ta nữa, Làm sao nó chết hả,,, EM hãy nói tôi rõ đi đc k?

Lại thêm 1 người khóc. Vậy là 2 người đang khóc.

Còn 1 người đứng đó. Hấn k hiểu Hirosi. Hấn ta đang nói zì thế chứ. Nào là vk.. Rồi bây jo lại con. HẤN k thể hiểu nổi.

- Hấn ta nói zì vậy KIRI.... Yoshi hỏi nhẹ nó....

Bây giờ nó k khóc nữa. K khóc. Cứng rần. Nhìn sang Yoshi rồi nhìn sang CK nó.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Quá Khứ 1 tí nào

3 ngày trước.

- Cái zì. COn.... Con... của con bị sao... BỐ nói rõ con biết đi. Hirosi hấn k còn bình tĩnh nữa. Bây giờ hấn soock. THẬT sock.... Sao chứ. Vợ của hấn diết con hấn. Rồi bỏ đi.

Hấn k tin vào tai mình nữa. NGười bố của hấn đang nói nthe đó. Hấn có nên tin k...

Vội vàng bay về. Nhanh chóng chạy vào căn biệt thự....

Bố hấn đang ngồi ở đó. Mẹ của hấn ngồi kề bên. Cả quan gia. Sao k thấy Vợ hấn đâu.

Trong căn nhà này đây sự u ám

- Bố nói đi. Nói rõ đi. COn con. Vợ con nữa. Tại SAO..... TẠI SAO>>>>>>!!!!

- CON bình tĩnh. Đưa con dâu khốn nạn đó nhân lúc ta k đề í. Nó đã cướp lấy cháu trai của ta và nếm mạnh xuống nền nhà... Thật k ngại mà.

MẸ hấn khóc và nói. Gã quân da k nói gì. Mặt buồn rười rượi. K ngờ bà chủ nói dối trắng trợn như vậy, Đổ oan cho cô bé tội nghiệp.

- Đúng rồi đó con. Nó đã làm vậy đó. CON đừng đau buồn. Ta luôn bên con... Bố nó. CON cáo đang nói với hấn,

HẮN k Tin đc. - VỢ Con k bao giờ làm nthe. CON k Tin. BỐ lừa con.

Hấn như điên lên. Chạy nhanh lên phòng của vợ ck hấn. NHưng k?

CĂN phòng trống vắng... K ai hết. VÀ..... Hấn thấy bức thư. Hình như người dọn phòng k đề í. Trong lúc lấy hết những thứ ở bàn trang điểm. Đã vô tình làm bức thư rớt xuống kê giường.

Như linh cảm. Hấn biết đó là thư của vợ hấn. Và hấn đọc....

« Hiroshi của em!

Khi anh đọc được bức thư này thì có lẽ là em đã ở rất xa anh rồi. Thật sự em thấy rất có lỗi với anh. Đọc xong bức thư này đừng hỏi mọi người em đang ở đâu mà cũng đừng đi tìm em. Lên tâm là anh k tìm được đâu. Xin lỗi vì em đã để lại con cho anh nhưng mà vì hoàn cảnh...mọi cả em cũng k nuôi được nó. Thôi để lại cho anh với "HAI BÁC" nuôi vậy.

Thật sự em định ra đi mà k nói với anh câu nào nhưng mà em cảm thấy như thế là hơi vô tình thì phải... Ít ra cũng phải tạm biệt nhau một câu chứ nhỉ? Anh biết không? Lúc đầu gặp anh...Em thấy ghét anh cực! Ghét cực ấy. Chả hiểu sao càng ngày em lại càng mềm lòng trước anh. Ai lại đi yêu thầy giáo của mình chứ? Nhưng mà em là ngoại lệ...anh nhờ! Rồi cứ thế càng ngày em lại càng yêu anh...Em đã từng nghĩ rằng mãi mãi em sẽ k yêu ai khác ngoài anh. Và em sẽ làm như vậy. Mãi mãi k yêu ai khác ngoài Hiroshi đâu! Cho dù bây h' em k còn bên anh nữa thì anh vẫn phải quản lí công ty thay bác, chăm sóc thằng bé hộ em và yêu một cô gái khác...Có lẽ em sẽ không gặp anh trong vòng 10 năm...20năm hay thậm chí cả đời em sẽ không được gặp anh. Từ khi anh bắt đầu đọc bức thư này thì chúng ta đã là người xa lạ...

Tạm biệt anh và xin lỗi anh rất nhiều. »

Hấn đang khóc. Hấn hét lên. Bọn họ bảo vợ hấn giết con hấn... Thì ra họ... Đã k cho cô ấy ở bên hấn. Nhưng sao con hấn chết. VẪN còn là dấu hỏi.. trong người hấn.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Vững

Và bây giờ hấn ở đây. Ở nơi mà đứa con của hấn và nó nằm xuống.

Nỗi đau càng tăng khi hấn thấy nó đi cùng Yoshi. ĐÚNG là hấn yêu nó. Rất yêu. Tình yêu lớn tới mức hấn có thể chết trước mặt nó. Nhưng bây giờ hấn phải làm sao. Phải làm như thế nào đây. Người con gái hấn yêu đang đi với 1 người đàn ông #.

- Em hãy cho tôi lời giải thích đc k Kiri. Hấn cúi mặt nói. Nụ cười phẳng phất trên đôi môi. bây giờ thì hấn k khóc nữa. Hấn phải cố cứng rắn. Phải như thế....

Nó đứng lặng im... K nói gì. K có bất cứ hành động gì. Như 1 bức tượng. Não lòng đến ghê sợ....Còn Yoshi... Cậu ta cũng k biết nói gì hơn. Và cũng lặng im. Cái không khí bây giờ. Đã lạnh lẽo vì ở ngay bãi tha ma. Và càng thêm oi bức khó chịu hơn khi 3 bóng người vẫn đứng lặng chờ người kia lên tiếng.

- Con k cần chờ nó nói gì đâu con trai của ta. Mụ đàn bà kia k xứng với con... Nó k còn là con người nữa con trai à.

Không khí đã đc giải thoát bởi ông bố của Hiroshi. 1 giọng nói đầy ám ảnh đối với nó. Quyền uy đối với Hiroshi. Và đáng ghét đối với Yoshi.

Cả 3 con người ấy đều hướng về nơi phát ra giọng nói đó. Thật là khó chịu. Ông ta đang ngồi trên chiếc xe lăn. Cùng với lão quản gia đang đẩy xe.

Bóng mặt trời đang dần xuống núi. Nhưng tiếng quạ kêu làm thêm sự lạnh lẽo. Đó là suy nghĩ của người ngoài. Còn những người ở trong cuộc. Người họ nhưng nóng lên. Hiroshi hấn sẽ có câu trả lời cho việc con hấn chết và tại sao vợ hấn bỏ đi... Còn đứng với người đàn ông # nữa chứ...

- Nào hãy tới viếng cháu nội của ta.

- ÔNG K XÚNG ĐỀ NÓ KÊU ÔNG LÀ ÔNG NỘI. Nó hét lên. 2 Dòng lệ tuôn ra.... Ông là gì cơ chứ. Ông đã khi nào coi mẹ nó là con dâu chưa. Ông xem thường những người nghèo khó như tôi. ÔNG.... ĐỒ QUỠ DỮ.....

Yoshi. Hắn đã dần hiểu ra tất cả. Hắn thấy thương cho người con gái hắn yêu ngay từ khi nhìn mặt... Cô ấy quá khổ sở. Cuộc đời cô ấy... Hắn muốn biết. Muốn được hiểu. Muốn đc quan tâm. Muốn đc chở che cho cô ấy....

- Em nói zì vậy Kiri.... Sao ở nhà... Anh thấy..... Hiroshi vô cùng ngạc nhiên. Hắn cũng k hiểu đc. Ở nhà hắn thấy nó và Bố hắn rất bình thường. Nào có biết đâu bố hắn k coi nó là vợ hắn. Là con dâu của ông.... Nhưng hắn vẫn chưa biết đc lí do tại sao con hắn chết. Mà bố hắn. Mẹ hắn nói là nó điết....

- Chồng à..... Nó bỗng nhẹ nhàng, nhẹ nhàng tới bất ngờ... Đây là lần cuối em đc gọi thầy là chồng. Cuộc sống của em và khác nhau quá lớn. Em nghèo lắm. K xứng với anh đâu. Anh hãy quên em đi. Còn cái chết của con chúng ta. Đó là tai nạn. Có thể là do em... Em k thể nào ngờ đc sự thế.... Xin lỗi anh...Chúng ta đường ai nấy đi anh nhé. Và đây.....

Hiroshi k còn can đảm để nghe tiếp lời nó nói. Hắn chạy lại ôm nó thật chặt vào lòng... Nước mắt chảy nhẹ. Tình yêu của hắn. Đã là của hắn thì k để vụt mất... Nhưng....

- Anh hãy buông ra đi..

- K, anh k thể... Đừng rời xa anh.

- Tình yêu của chúng ta. Ông trời k cho ở bên anh à.

- Kiri. Vợ bé nhỏ. Con vệt của anh. A xin em..

- Em muốn nói với anh... Chàng trai ở cạnh em đó... Anh thấy được k? Là người em chọn đó... SAu anh..

- Này Kiri. Em xem tôi là zì vậy... Yoshi lên tiếng. Hắn này h đã nghe. Hắn cũng đủ biết câu nói của nó có í zì. Nhưng hắn cũng có lòng tự ái của mình, hắn sẽ lấy trái tim của nó bằng chính đôi tay của mình. Chứ hắn sẽ k là người thay thế.(Ảo quá các bạn nhì. Sau Chính cái tên đó cũng k ngờ.... Nó là..... HEhe bí mật tí hen)

- Anh... Nó k nói đc zì nữa. Có lẽ đau khổ quá rồi....

- Cô diễn vở kịch này hay đó. Con dâu à...

- Nó quá mất sang con sói đó... Ông k xứng để nói chuyện...

Ông ta cũng k ngờ đc bây jo nó lại mạnh mẽ như thế,,, Nhưng ông cũng k lép vế. Ông đáp trả ngay.

- Cô mới là k xứng. Đừng để ta bức. Kết thúc câu nói là điệu cười khà ỏ....

Bỗng nó cầm tay Yoshi và bước vào trong bãi tha ma (Bây giờ là 5h30p.... Sợ quá...)

* * *

Cuộc sống k như ta tưởng. Nhiều cái ta phải tự vươn lên khỏi cái gò bó. Một khi ta đã vượt lên được. Phải chăng ta sẽ trưởng thành hơn ư.

Và nó cũng thế. Khi nó k còn ở trong cái vỏ bọc yếu đuối. Để lớn hơn. Thì nó sẽ thay đổi để k ai coi thường nó.

Và bây giờ ở nơi mà đứa con của nó nằm xuống đây. Nó đang bước với 1 người # k phải chồng nó. Trong đầu nó bây giờ. Nó k suy nghĩ đc bất cứ điều zì hết. Nó đang bước lại nơi con nó đang nằm. Ngồi mộ nhỏ bé. Với các vòng hoa xung quanh (Mới chết đc 5 ngày mà)

Thấp một nén nhang. Màu đỏ của hoàng hôn. Màu đỏ của ngang đang cháy. Màu đỏ của cuộc sống đầy đau khổ của nó. Màu đỏ k phải là hạnh phúc như người ta tưởng.

- Anh à. Thắp hương cho con của em đi. Nó nói với Yoshi.

- À ừm, nhưng..... Yoshi áp ứng. Hắn cần lời giải thích của Kiri. Tuy là hắn cũng lờ mờ biết đc câu chuyện rồi.

- Anh thấy đó. Hihi. Nó cười. "abc@#\$a3@45^". Sau 1 hồi kể.

- Hừ hừ... một quá. Thờ k được. Nó kể nhanh như gió mà. Lèo lèo. Rồi còn giả bộ vuốt ngực nữa chứ, rồi thờ gấp. nói chung độ tác nó dễ thương lắm luôn.

Trong lúc như thế này nó còn bày trò đc nữa. Thật k hui được cô bé đó luôn.

Bây giờ k khí như vui hơn hắn. k khó chịu như mới nãy nữa. Và Yoshi hắn đã gần hiểu được cuộc sống khó khăn và đầy đau khổ của nó. HẮN như thương nó hơn. Cuộc sống của hắn tuy rất sung túc. Giàu có nhưng gia đình hắn cũng k được như bao gia đình khác. Mẹ hắn thì tham gia vào thương trường và công ty của bà thì ngày càng phát. Còn ba hắn. Thằng đàn ông k làm zì. CHỈ ở nhà thôi. Để vợ đi làm kiếm tiền. Đám ra ông ta ngày càng trầy lì. Tình cảm vợ chồng k còn. Nhưng còn có nó. Nên mẹ hắn k li dị với ông ta. Tình cảm gia đình đã k có trong hắn từ lâu rồi. Tuy mẹ hắn thương hắn nhưng bà còn cty. Với nhưng hợp đồng. Bà k thể bỏ đc.(Mẹ của hắn làm về ngành vải vóc và trang sức.) Nên tình thương đó đã k được hắn biết đến.

2 con người ngồi ở nơi đây. 2 suy nghĩ. Nhưng đều về cuộc sống, gia đình. ...

Còn chồng nó. Hiroshi đang làm zì. Bỗng có 1 dòng suy nghĩ về chồng hiện lên. Khi nó và Yoshi đi vô trong thì k thấy chồng nó đâu. (Nó cứ nghĩ chồng nó sẽ theo nó đi vào cùng)

Hắn thấy ngen đấng ở cổ họng. Hắn lại khóc rồi. Người phụ nữ này lại làm hắn khóc. Nhưng biết sao đây. Cô ấy đã chịu quá nhiều đau khổ. Hắn đang định chạy theo thì bố hắn lên tiếng

- Con Trai. Đứng lại đó. Lời nói ra lệnh được cất lên.

- Bố. Đừng can con được k? Sao bố lại làm điều đó. Sao bên ngoài bố đồng í cho cô ấy về làm dâu. Còn bên trong thì 1 mực ngăn cản con.

- Con trai. Sao con lại vì 1 đứa con gái, lại nghèo hèn để chấm dứt đường vinh quang sau này vậy. Con k có í cầu tiến ư.?

- HAHA. Cầu tiến. Bố nói sao. K có cô ấy. Tất cả đều k có í nghĩ nữa. ... Hắn k còn bình tĩnh. NGồi sệp xuống. Và khóc.

- Mà k xứng làm con tao... Vì 1 người con gái mà khóc. Mà có là con trai nữa k? nó đi cùng con trai của Lozzi. Mà còn muốn zì nữa hả.!!!

- HAHA. Hắn lại cười... Cười sặc sụa. Như muốn trêu chọc lời nói của lão ta... K xứng Ông nói đúng rồi. Tôi k xứng đâu. ... LOzzi... Nói xong. Hắn bỏ chạy. ... Chạy và chạy...

Còn lão ta k biết nói zì hơn. Nhìn thẳng con bất hiếu chạy. Lão cùn đau lắm. Nhưng lão biết làm zì hơn. Chỉ muốn tốt cho nó thôi mà. Và tất cả là do đứa con gái kia. Lão k cho phép nó vào gia đình của Lão. K xứng với gia đình quyền quý này. Lão phải cho nó biết Lão là ai. Mưu kế được sắp đặt trong đầu lão rồi " Con ch.ó. Mà sẽ phải trả giá "

Hắn bỏ chạy. K phải chấp nhận để mất nó. Mà hắn sẽ lấy lại nó. Hắn sẽ k cho phép ai cướp mất đi người con gái hắn yêu 1 lần nữa. 2 vợ chồng hắn sẽ quay lại như cũ. " Chờ a nhé vợ yêu, Cố lên nhé vợ. A k bỏ vợ đâu. Vợ sẽ về bên chồng đúng k?".

*****.

- Anh có kính thường em k? nó hỏi Yoshi.

- Em đừng nghĩ a như vậy. HiHi. Hắn cười. Cầm tay nó.... Bóp nhẹ... Và ôm nó...

- Hoàng hôn đẹp em nhỉ.

2 người đang ở bãi tha ma. Nhưng Có lẽ nó k là zì hết. Chỉ cần nó ở bên hắn là hắn vui và hạnh phúc rồi.

- Ừm đẹp. Nó ngược lên trời và hét lên. CON À... CON THẤY MẸ K? MẸ YÊU CON LẮM. AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.

- Nó đang nhìn em đó. Em hãy cố lên. Đừng để ở nơi chín suối bố mẹ em, con em thất vọng nha.

- Dạ!!!! Em biết rồi thầy..... Nó bưng miệng. Nó lại nghĩ đến thầy rồi.

- Em... tôi k biết nói zì với em nữa. Em phải quên đi a ta. Để sống cuộc sống hạnh phúc hơn.

Nó k nói zì. Thực sự nó k thể quên đi thầy của nó. Nhưng nó phải cố. để k ai được kính thường nó.

- Ta về nhé a.

- À ừm, thôi đi về.

Bỗng hắn nghĩ tới chuyện lúc nãy nó nói với Hiroshi

- Còn chuyện em nói. Phải chăng.....

- Em.....

- Thôi bỏ đi. Hắn nói nhanh. Nụ cười như thiên thần trên môi. Làm nó thấy bình yên.

Nó cũng cười. thì bây giờ nó nói được zì nữa đâu. Lúc nãy mất bình tĩnh nó mới nói như thế.(Lạ nhỉ, nãy mình có thấy nó nói zì đâu.) À mà lúc nãy nó chỉ nghĩ thôi mà. Chứ đã nói zì đâu. Sao.....

Cả 2 người cùng nhìn nhau. "Sao a ta lại biết mình định nói vậy "nó nhìn hắn như muốn nói. "Sao tôi lại k biết đc chứ". Hắn lại nhìn nó.... Thay cho lời đáp.

Thế là nó và hắn đi về. Ra ngoài cổng cũng k thấy Hiroshi đâu. Thoang 1 chút thất vọng. " A ta về rồi." nó thoang nghĩ. " Phải chăng k cần mình nữa."

Từ đó cho tới khi về, nó không thể dứt đi dòng suy nghĩ. "Thầy bỏ nó". Hấn cũng có thể nhận ra được, Nhưng Yoshi không muốn nói gì hết. Cô lẽ nói trong lúc này là thừa thãi... "bây giờ hấn đưa nó về nhà hấn. Mẹ hấn cũng đi công tác rồi. Cô lẽ không có ở nhà trong vài ngày. Khi nào mẹ về hấn sẽ giới thiệu cô ấy cho mẹ. Nhưng phải chăng là nhanh quá. Thôi tới đâu hay tới đó. Hấn nghĩ...."

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Ôi cuộc sống. Không có gì là không thể

- Dạ cậu về.

- Ông chuẩn bị 1 phòng cho cô ấy. 5 phút sau chưa xong thì biết. lại cái jong lên mặt.

Nó quắc mắt nhìn hấn. Cảm thấy nguy hiểm cận kề. Nhưng chưa kịp phản ứng thì nó đã véo vào eo hấn 1 cái, đau điếng. Mặt hấn nhăn hết mức. trong mới thắm làm sao. Giám ra oai cơ đó.

Hấn cũng đau ngò. Mới 2 ngày trước thì hấn oai lắm chứ... Nhưng bây giờ thì đứng sau nó. Còn không làm gì quá đáng. Không thì hấn chết với nó. Tội nghiệp.

Đúng là 5p sau phòng nhỏ đã được dọn sạch. Căn phòng rất rộng. Họa tiết trên tường thì khỏi chê.

Nhắm phòng nó không khỏi nói phòng khách. Với chum đèn to tướng trên trần nhà. Nó toàn sợ rơi xuống đầu không hắc. (^^! Hết chịu nữa). Đúng là ngôi biệt thự không chê vào đâu. (Em gà trong mấy cái tả này lắm. Thông cảm cho em) Nhưng điều nhỏ chú ý nhất là bức tranh. Về 1 người phụ nữ. Trông rất quyền lực... Với ánh mắt... rất đẹp. Như của Yoshi vậy. Tuy thế, bức tranh người phụ nữ có cái gì đó rất quen. Nó không nhớ được là đã gặp ở đâu nữa. Nhưng quen lắm.

- Mẹ của anh.

- Trong bà đẹp thật, chứ đâu như anh. Xí ỏm... Nó lẽ lười...

- Ek. Nói gì chứ. Nta đẹp trai vậy mà kêu xấu. Có người mắt không trông... Hấn già bộ jan...

- Chứ sao. Bây giờ xấu ỏm kia.... HEHE... Nó cười... Nụ cười trên tức....

Ui. Hấn cũng không biết nói gì với nó nữa. Đúng là. Mỗi này còn như người hâm. Bây giờ lại cười tươi như chưa có chuyện gì xảy ra rồi. Tuy vậy hấn cũng đủ biết nó đang giả bộ... Đang cố làm cho hấn thấy yên tâm...

Đúng là vậy. nó đang khó chịu lắm. Buồn lắm, nhưng nó phải âm vậy. Nó không muốn cho hấn phải lo lắng. Hấn quá tốt với nó. Cho nó nhà ở. Cứu nó khỏi tay kẻ ác. (Bố của hấn chứ ai nữa) Còn cho nó 1 bờ vai...

Những ngày nó ở nhà hấn thật rất vui. Nó và hấn đùa nghịch như con nít vậy. Nhiều lúc đang ngồi trên ghế xoay. Nó chạy lại đẩy hấn cái. Xoay vòng vòng. Còn đâm vào tường nữa chứ. Hậu quả là hấn jan nó không nói chuyện tới 30s lận. Vì vừa mới nhăn mặt cái nó già bộ xui. Hấn đâu kịp jan nó. Đánh phải chạy lại để xem nó. Thế là hết giận. Nó mở mắt cười khìkhì....

Khi ở bên hấn nó thấy rất bình yên và vui nữa. Nhưng cảm giác Khác khi ở bên chồng nó. Cảm giác như ở với người thân vậy.

Bây giờ thì nó đã quen với không khí ở đây. Vậy là cũng 1 tuần ở nhà hấn rồi. REng REng... Tiếng điện thoại của hấn reo lên.

- A lô.... Nó nghe máy.

- Có cậu chủ ở nhà không? đưa tôi gặp. 1 Giọng nói phụ nữ cất lên.

- Dạ.... Anh ấy đi ra ngoài rồi ạ. Cô chờ 1 lúc nữa.

Người phụ nữ ngạc nhiên. Người hầu giám nói cậu chủ là anh... Bà thấy rất lạ. Cô gái đang nói chuyện với và là ai.- Cô là ai... Không phải người hầu ở nhà tôi.

Bây giờ thì nó đã biết người đang nói chuyện với mình là mẹ của Yoshi... - Dạ, cháu là bạn của anh Yoshi ạ!

- Bạn... Câu hỏi đã ở trong đầu của bà. Yoshi có khi nào đưa bạn về nhà đâu. Dù là con trai nó cũng rất ít. Bà hiểu con trai của mình. Vậy cháu là gì của nó...?

- DA..... "Là zì của nó". Nó có là zì của yoshi đâu. A đưa nó về ở vậy thôi mà... DẠ cháu chỉ là bạn của anh ấy thôi cô ạ.

- Vậy à... Con trai tôi về cháu thì bảo nó gọi cho tôi. Cảm ơn cháu!!!

Bà ta rất lịch sự. Nó thăm nghĩ. K như hấn ta. Cộc lốc. còn lên mặt nữa. Nhưng nó đâu biết Yoshi trước kia rất hòa đồng với mọi người... Dễ gần và rất tốt.

*****.

Chạy k có đường có hướng, Hiroshi k biết mình sẽ đi đâu và về đâu nữa. Hấn đau, bây giờ hấn cảm giác như cả thế giới như đã sụp đổ rồi. Hấn muốn quay lại quá khứ. Lúc mà hấn với Kiri sống hạnh phúc. Chỉ có 2 vợ chồng...

Như k bao giờ cách xa. Còn bây giờ. Cô ấy đã xa hấn... Bố hấn nói nó nghèo. K xứng đáng với hấn. Nhưng chỉ có hấn biết. Nó là con gái của dòng họ Motino. Còn Lozzi. Bà ta là em gái của bố nó. Hấn nghĩ chỉ cần nó trở về đúng với danh phận của nó/ Thì vợ chồng hấn lại là của nhau. Hấn phải lấy lại vợ yêu của hấn..... Rồi hấn gục ngã...

=====

Đầu hấn đau như búa bổ. Hấn đang ở đâu thế này... Mờ mắt ra... Trên người k mảnh vải... Còn bên cạnh hấn. Là 1 cô gái... K mảnh vải che thân. Với bầu ngực to trắng... Đang nằm bên cạnh hấn...

- Cô là ai... Sao lại ở trên giường của tôi... Hấn hốt hoảng...

Cô ta ngáp ngủ... Mắt mở ra. Nhìn hấn với ánh mắt vô cùng dâm đãng... - Đây là nhà em mà... Và giường này là giường của em... Giọng nói ông ẹo cất lên.

Hấn chồm dậy kiểm quần áo. Nhưng k có cái zì hết... Trên người k có mảnh vải. Hấn thấy ngại cho mình. THầy có lỗi với vợ hấn...

Hấn đâm hoảng... Kéo cái chăn mà

cô ta đang đắp đê quần lên người... Xong hấn ngồi xuống giường... - Sao tôi lại ở đây... Cô nói đi cô muốn zì. Hấn nói mà k nhìn cô ta... Vì giờ chăn đã lấy ra... Với nguyên vẹn Eva.... Cặp đùi trắng tinh... LÊN tí nữa.... (Ui. Ước zì mình được như anh ấy))

• - Anh này... Cô ta vuốt cổ hấn chồm lại người hấn... Hồi tối anh làm em sướng quá. Bây giờ còn ngại em nữa sao...

- Tôi làm zì cô chứ... Hấn đẩy cô ta ra. Vì bây giờ cặp ngực đang ấn trên lưng hấn. Khó chịu... (Sướng bỏ đi được, giả nai chưa...)

- Anh này.... Giọng ông ẹo lại cất lên... Tôi qua anh bị xù. Em đi qua thấy anh nên đưa a về nhà em. Cô ta bỗng nhiên khóc toáng lên...

- Cô k làm đc zì tôi đâu nhóc... Hấn đã nhận ra được cô gái này... Là đứa học trò mà hù trước đánh nhau với nó đó mà.- Sao cô lại trơ trên tôi vậy chứ... Hấn

đứng dậy đi lấy quần áo...

- Anh... Anh... Cô ta k khóc nữa mà lại bắt ngờ bởi câu nói và thái độ của hấn...

- Nhóc con... Đừng làm tôi bức nhé. K thì cô biết hậu quả rồi đó.... Haha. Hấn cười... Nụ cười man rợ... Chỉ có cách này mới làm cho cô ta k bám theo hấn rồi

làm khổ hấn thôi... Hấn cuxg k muốn như vậy đâu.

- Anh... Hay lắm... Tôi cứu anh mà anh lại như vậy. Cô ta mếu... Chứ chưa kkhosc nha..

- Bao nhiêu tiền... quay lại nhìn cô ta với ánh mắt đanh thép, kèm theo kinh bỉ... K có tí zì động lòng (m.n thử tưởng tượng 1 cô gái trần truồng với khuôn mặt baby. Sắp khóc thì m.n sẽ làm zì. BOY thôi nha)

- Anh.. được 50 tr... CÔ ta nói.

- Ít vậy thôi sao... Haha...

- HỪ'.... Chào cô!!! Hấn nói nhanh và bước đi...

"Anh sẽ phải trả giá cho việc kinh thường tôi". Cô ta nghĩ với sự bức tức.

*****.

Hấn k vội trở về nhà, mà hấn đi lên bãi tha ma. CHỖ mà con hấn iên nghi. CHỖ mà vợ hấn bước đi cùng Yoshi...

Đứng trước mộ con trai... Hấn đã khóc...

- Bố xin lỗi con trai của bố nhé. Bố sẽ đưa mẹ về. Để gia đình ta lại được ở bên nhau nhé con...

Yoshi đã về hấn k biết mẹ hấn gọi cho hấn làm zì nữa. Sau khi nghe Kiri nói mẹ hấn gọi về là hấn gọi cho mẹ ngay...

Tút... Tút.. Đầu dây bên kia bắt máy...

- ME nghe nè...

- A lô. Mẹ ạ! Con đây. Mẹ gọi về có việc zì thế.

- Ở lạ ghê. Nhớ con tat a gọi về k được sao.? Giọng bà già vờ trách móc.

- Dạ được chứ ạ... Con cũng nhớ mẹ lắm... Hấn ngọt ngào...

- O... Bà đứng hòng. Nó thay đổi rồi sao... bà ngạc nhiên vô cùng... – Phải con trait a k đây...?

- Trời... K phải con trai mẹ thì ai nữa. HIHi. Hấn cười. hấn biết bà ngạc nhiên về thái độ của hấn.

- Tối nay ta bay về gặp con trai... Và có vài chuyện muốn hỏi con đó...

- Dạ con chờ mẹ... hiHi. Hấn lại cười...

- Vậy thôi nhé. Ta bận việc tí... Pp con tr..

- Chào mẹ...

Anh ta sao buồn cười nhĩ" nó tự nhủ...

- Đây zì mà nhìn anh zữ vậy. Hấn dí sát mặt lại mặt nó.

- Ở có zì đâu... Nó quay mặt đi... Ngại tới đỏ cả mặt... trong đẹp cực... - Đây anh tranh xa em ra... No đây hấn ra và chu mo?

Cô bé này dễ thương thật... Hấn quay vào trong và cười... Nó lại đỏ mặt... Quê quá... Hư hư/ chạy lại chỗ hấn nó đánh 1 cái ngay đầu, xong rồi bỏ chạy... nhanh như

sóc làm hấn k kịp trở tay... Chỉ đứng mà kêu đau thôi... "CHác E đã dần quên đi rồi nhĩ". Hấn nghĩ " TỐI nay tôi sẽ để em gặp mẹ tôi..."

THẾ là tối đó. Mẹ hấn về.

- Bà chủ... Đám người hầu cúi xuống chào bà ta...

- Bà chủ đã về... Quản gia nói... Cậu chủ đang đợi bà trong phòng.

Lozzi bà mặc 1 chiếc váy màu nâu sẫm.... Rất đẹp... Thấy được sự quý phái khi bước vào... Nó từ trên lầu nhìn xuống hồi hộp vô cùng.

- MẸ về rồi à.

- Nào lại ta ôm con cái nào con trai...

- Thôi từ mẹ. Con muốn mẹ gặp 1 người... Kiri xuống đi...

Nó bước xuống... Nó mặc bộ đầm màu trắng.. Đẹp đến k tưởng... Yoshi vô cùng bất ngờ trước vẻ đẹp của nó... Mẹ hấn cũng bất ngờ... Nhưng bà bất ngờ vì... Mẹ nó rất giống với người chị dâu quá cố. Đôi mắt thì k thể nào khác đi được... Nó long lanh như giọt sương... Còn chiếc mũi.. Giống như đức anh trai của bà... Phải chăng đây là đứa con bị bắt cóc... Tiểu thư duy nhất của gia đình anh trai và duy nhất của dòng họ MOTINO...

Hiện tại tâm trạng tôi k được vui. Nên khi viết truyện có lẽ sẽ k hay... Mong mọi người thông cảm cho tôi."

Thế là trang mới đã được lát. Cuộc đời nó thay đổi. Chính nó cũng k ngờ nó không phải con rớt của mẹ nó. K phải chị của suu. Mà con gái duy nhất của dòng họ Motino. Dòng họ có tiếng về trang sức và vải vóc. Và người ngồi trước mặt nó là cô ruột của nó. Còn cậu ta lại là em họ của nó. Thật là hài. Nó k ngờ nó lại là tiểu thư bị bắt cóc...

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thấy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 36

Nó hận ai đã bắt cóc nó. Ai đã đẩy nó vào gia đình nghèo khó. Để nó phải khổ cực, để nó mất đi đứa con của nó mất đi người nó yêu. Nhưng nó cũng cảm ơn. Cảm ơn cuộc sống nghèo khổ đó đã giúp nó mạnh mẽ hơn. Giúp nó hiểu được thế nào là yêu. Thế nào là thương...

*****.

Nó bước xuống. Với sự ngạc nhiên của cả nhà. Và nó cũng nhận thấy điều gì bất thường ở bà Iozzi... Bây giờ bà nhìn nó với ánh mắt rất lạ.. Rồi...

- Cháu là... là ai!!! Mẹ Yoshi lên tiếng. Nhưng giọng bà khá xúc động.

- Mẹ à... Cô à... à (Hấn chưa dứt từ " Ày")

- TA K HỎI CON...!!!!

Hấn sững người. Mẹ hấn quát hấn. Việc mà mẹ hấn chưa bao giờ làm với hấn...

Quay lại nó... nó khá bất ngờ về việc mẹ Yoshi bỗng nhiên lại hung dữ như thế... Nó áp úng trả lời... - Dạcháu.. Cháu là bạn của anh Yoshi.

-Ta biết cháu là bạn của nó. Nhưng điều ta muốn biết là " Cháu là ai".

-Dạ!!!

- Mẹ... Mẹ là cô ấy sợ rồi đó. K gì đi hỏi cô ấy là ai... Thật là... Hấn định nói là bất lịch sự. Nhưng mà bà là mẹ hấn. Nên hấn k nói thêm...

- Cháu ngồi xuống đi... Cô muốn hỏi cháu vài điều... Bà như đã bình tĩnh. Bà chỉ nó lại ngồi ở ghế.(Đàm đạo)

- Dạ!!!. Nó thấy thắc mắc về câu hỏi của mẹ Yoshi. Phải chăng có điều gì ở đây... Thế là nó ngồi xuống...

- Cô có điều gì hỏi đi ạ...?

- Ta nhìn thấy cháu khá giống với 1 người ta quen. À mà không phải 1 người mà là 2 người ta quen.

- Cô nói sao ạ. Cháu thực sự chưa hiểu cô nói gì.

- Không sao. Cháu hãy trả lời câu hỏi của ta. Tên cháu là gì.

- Dạ cháu tên là Kiri.

- Kiri...!!!! Cái tên k như kí ức của bà. Cháu bà tên Betari. Motino Betari.

- Có điều gì k cô. ?

- Àk! Không. Thế cháu ở đâu.Bố mẹ cháu làm gì vậy..?

- Bố mẹ cháu mất rồi... Mắt nó đỏ lên Nó thấy đau quá. Nhắc tới gia đình là nó lại tủi thân và muốn khóc..

- Mẹ.... Mẹ hỏi gì nta ghê thế, Sao giống hỏi cung vậy. Hấn lại chỗ nó ngồi rồi ôm nó vào lòng. Bất bình khi mẹ hấn hỏi cô gái hấn yêu nhiều điều quá.

- Con hãy để ta hỏi chuyện cô bé được k? Bà quay về phía đứa con trai của bà... Thực sự bà cũng thấy khó xử khi cô bé gần khóc. Nhưng bà muốn làm rõ mọi chuyện.

- Em k việc gì phải trả lời mẹ anh đâu.

-....

- Em không sao đâu anh. Đẩy hấn ra. Cô hỏi tiếp đi?. Nó lên tiếng, gạt giọt nước mắt gần rơi. Nó thấy tò mò khi có người hỏi về gia đình nó....

- Cảm ơn cháu. Thế cháu ở đâu..?

- Cháu ở khu ngoại ô của thành phố này... W.Qua Tỉ. Ngõ 3... Nhà 124A. ... Nhưng... Bây giờ đó không phải là nhà cháu nữa rồi... Cháu k còn nhà

nữa.

- Xin lỗi. Trợ lí M. Anh điều tra cho tôi." Tôi cần báo cáo trong đêm nay...

Anh trợ lí hơi chút bối rối nhưng cũng nhanh chóng làm việc mà giám đốc sai... Và mới chỉ chưa tới 1 tiếng thì đã có kết quả.

Trong time đó bà hỏi về gd of nó. Haz... Kể ra nó thêm khóc nên hẳn không cho kể. Lozzi cũng k biết nói sao. 3 người ngồi ngấm nhau. Vui ới là vui. Á nhầm. Khó chịu ới là khó chịu.

-Thưa bà, đây là thông tin. "". Anh ta nói 1 lèo.... Thông tin về GĐ nó. Nó cũng thấy khá khó chịu khi không có người lại đi soi mói GĐ nó. Nhưng nó rất bất ngờ. Nó không phải con ruột của bố mẹ nó. bố mẹ nó nhặt được ở ngoài đường. Vì tiếng khóc của nó vang xa quá. Tuy nghèo nhưng do bố mẹ nó vừa mất đứa con do sức khỏe quá yếu... Vậy nó là ai... Nó thấy hoang mang. Nhưng nó không tin...

- Sao vậy được. K. K phải. Cháu là con gái của bố mẹ cháu mà... Nó phát hoảng khi nghe anh trợ lí nói đến đoạn của nó. (Haz...)

- Em bình tĩnh nào... Chưa chắc là sự thật.. Hẳn vớ về nó. (lợi dụng gút)

Lozzi bà cũng phần đoán được. Nhưng để chắc hơn bà bảo trợ lí điều tra. Tuy vậy bà cũng k hiểu được vì sao nhưng tên bắt cóc lại để mất đứa bé. Là nó.

- Cháu là cháu gái của cô. Và Yoshi là em họ của cháu.. bà nói ôn tồn.

Nó và Yoshi bắt ngờ trước lời phát xét hỏi này... Nó sao lại là cháu gái của họ. Nó nghèo lắm. Nhà nó rất nghèo cơ mà.

- Cháu có lẽ k tin. Nhưng là sự thật.. Hãy đi theo ta. Bà nó luôn.

Thế là nó cùng Yoshi đi về thư phòng của bà. Nơi mà bà k cho ai vào. Ngoại trừ Yoshi. Tro

ng nơi đó có rất nhiều sách. San san nhau. Và có vật mà bà lôi ra từ ngăn kéo. 1 cái vòng bạc. Trạm hình con chim phượng hoàng. Rất tinh tế. Nó nhìn rất quen. À đúng rồi. Nó cũng có cái vòng bạc đó. Nhưng nó để quên ở nhà Hiroshi rồi. K hiểu sao từ nhỏ nó đã mang theo chiếc vòng. Và bố mẹ nó k cho phép nó tháo ra hoặc đánh mất.

- Đây là vòng của mẹ cháu. Khi sinh cháu ra chị ấy đã đặt 2 cái giống nhau. Cháu 1 cái và mẹ cháu 1 cái. Để cháu mãi bên chị ấy. Nhưng... Bà bắt đầu kể về quá khứ. Về chuyện nó bị bắt cóc. Rồi mẹ nó đau buồn quá mà qua đời. Rồi bố nó sống như người thực vật vì tai nạn. Rồi Lozzi bà thay anh. Nhưng cái ghế chủ tịch vẫn còn trống. Và rồi hôm nay.

Bà tìm được cô cháu gái mất tích. Chủ tịch cty của going họ MOTINO(HẾT nghĩ ra rồi)

Yoshi không tin được nhưng lời mẹ hắn kể, nhưng khi hắn nhìn lại thì thấy nó cũng có nhiều điểm giống mẹ hắn. Rồi bác hắn nữa. hắn k tin k được.

Nó rất sốc khi biết sự thật đó. Và rồi sự thật như chứng minh rõ hơn khi nó cầm trong tay tờ giấy xét nghiệm AND. Nó là con gái của ông Motino gosô.

*****.

Trở về với danh phận. Nó vẫn chưa tin vào sự thật. Nhiều lúc còn nhầm tưởng. Nhưng khi đi gặp bố ruột. No thấy 1 người cỡ 45-50 zì đó. Đang nằm trên giường bệnh với chi chít ống cắm vào người để truyền dinh dưỡng. Trong người này rất quen. Và như có động lực thúc đẩy. Nó ôm ông vào lòng. Tình mẫu tử. Tình cha con. Trong nó như trời dậy.

==

Hiroshi à, giờ này anh ở đâu. Em đã trở thành tiểu thư rồi, em k còn nghèo khó như xưa nữa."

Nó đang ngồi trong phòng riêng của nó. Phòng của người lãnh đạo và nó k còn là 1 cô bé bình thường và giờ đây Nó nhớ tới người chồng của nó.

- Đây Kiri. Em làm zì mà ngồi ngẩn ngơ thế. Yoshi bỗng bước vào. Phá tan bầu không khí yên tĩnh vừa nãy.

- Ek. Yoshi. Bây giờ bà đây là chị ừ nha. Cầm nói bây bạ nha. Nó chu mỏ.

Yoshi béo mà nó nói: - Hey. Vẫn còn bé lắm. Mơ đi nha cưng còn lâu mới làm chị nhá.

- Em út mà lão chưa kìa. Không chịu kêu chị phải hông? Ta phải méc mẹ cu đã... Nó lè lười và lấy điện thoại gọi cho cô nó.

Yoshi hốt hoảng :- Thôi được rồi, bà cô bớt nóng. Không hiểu sao mẹ ta cưới chồng sớm vậy chứ... Hắn than trời tội nghiệp ghê.

"Hihi". Nó nhẹ cười. Từ khi tìm lại được danh phận thật của mình. Nó đã có 1 gia đình. 1 người cô rất thương nó. Rồi cả người em, mà không người anh thì đúng hơn. Nhưng cô nó k cho Yoshi kêu nó là em. Trong giống tộc lớn thì điều đó là phạm vào tộc quy.

Còn Hiroshi. Từ khi hắn rời khỏi nơi con hắn nằm ngủ. Hắn đã đi. Lang thang không định rõ nơi đến. Hắn như người mất hồn. Rồi hắn đến bờ sông. Và ngồi nhớ về kỉ niệm của hắn. Kỉ niệm chỉ có vợ chồng hắn. Mới vui vẻ và hạnh phúc làm sao. Rồi không hiểu sao. Động lực nào đó. Hắn dần men theo bờ sông và dần dần đi xuống dòng nước lạnh... Hắn muốn tìm lại cảm giác. Tìm lại quá khứ.

- Này chàng trai trẻ. Cuộc sống của cháu còn nhiều điều mới mẻ. Sao lại vội tìm cái chết như thế. 1 giọng nói điềm đạm cất lên.

Hắn như sực tỉnh ngó lên trên. Thì thấy 1 ông lão. Với bộ đồ rất đồ bình thường không được nói là rách rưới. ung dung ngồi với chiếc cần câu tre nhỏ bé để câu cá. – Cháu không phải tìm cái chết, mà cháu đi tìm cảm giác của ngày xưa. Hắn đáp.

- Vậy ư? Nhưng ta thấy cậu đang tìm cái chết. Phải chăng cậu đang có chuyện không vui?

- Sao ông biết? Hắn khá ngạc nhiên. Bước lên bờ và đi lại chỗ ông lão đang ngồi câu cá.

- Không khó để đoán. Về mặt buồn khổ của cậu. Ta đã biết. hãy kể ta nghe. Ta sẽ cho cậu lời khuyên...? Ông đề nghị.

Hắn ngồi xuống bên ông. Nhìn vào ông. Hắn thấy 1 vẻ điềm đạm ít người có được. Nó tạo cho hắn 1 sự yên tâm. Và hắn bắt đầu kể. Kể về tất cả quá khứ. Những việc đau khổ của hắn.

- Ta hiểu rồi. HAHA>... Ông bỗng nhiên cười lớn. Cười rất sáng khoái...

Hắn nhìn ông khó hiểu. Định hỏi ông thì ông đã ngắt lời. –Cuộc đời còn nhiều điều ở phía trước. Ông trời không ác độc với ai cả. Chàng trai à. Vợ cậu đang đợi cậu đó. Cậu hãy đi tìm cô ấy. Rồi cậu sẽ thấy được. Sự thử thách của tình yêu. Tuy vậy. Sẽ có nhiều chông gai ở phía trước. Cậu có í chí để vượt qua hay không mà thôi.

Hắn nghe. Cúi mặt... Suy ngẫm và khi vừa ngước lên. Thì ông lão đã biến đi đâu mất. Để lại ở chỗ ông 1 cánh hoa đỏ thắm.

*****.

- Sao. Giọng họ Motino đã tìm thấy cô con gái rồi ư. Có phải là sự thật không.

Giọng nói đánh ác vang lên trong ngôi biệt thự lớn. Vẳng đó là tiếng của cha hắn. lão ác quỷ đang nói. Lão không đổi ngạc nhiên. Đứa con mất tích 17 năm đã trở về. Lão không vui mừng. Phải tìm con trai lão ngay mới được. Phải đề cập tới việc hôn nhân đã định trước của 2 gia đình quyền quý trong thành phố này. Không thể chậm trễ... Lão bỗng bước xuống chiếc xe lăn. Nở 1 nụ cười ác quỷ. Lão không bị liệt nửa người...!!!

Nhưng khi cầm trên tay những bức hình của vị chủ tịch mới được tìm về đó làm cho lão thực sự sốc. Người trong bức hình đó không ai khác là nó. Là con gái duy nhất của dòng họ nổi tiếng. Là người mà lão cho là nghèo khổ. Rồi lão đã hạnh hạ lên thân hình bé nhỏ đó. Và bây giờ. Con gái lão đang ở trong tình trạng nguy khốn về tiền bạc bởi vì con trai lão bỏ đi. Không ai lãnh đạo. Làm cho công việc đình trệ. Nói cách khác. Con gái lão bắt đầu dấu hiệu sụp đổ và giờ lão phải tìm cho ra nguồn vốn để vực lại tâm huyết của mình. Nhưng mà cơ hội cuối cùng thực sự đã không còn. Lão dự đoán được sẽ không bao giờ được sự giúp sức từ gia đình Motino. Mà ngược lại. Lại càng bị bọn họ đưa vào ngõ cụt. lão phải làm sao đây.

"Ta phải, phải...". HAHAHAHA. Nhưng... Con trai lão không có ở đây. Kế hoạch làm sao có thể triển khai.

Không ăn được thì đập đổ. Lão sẽ làm như vậy.

*****.

- Các người là ai...? Sao lại bắt tôi thế này. Thả tôi ra. Hắn Hiroshi hét lên. Hắn đang bị bắt cóc... Với kế hoạch thâm hiểm.

- Muốn sống thì câm miệng. 1 tên đi dao vào cổ nó. Miệng đánh lên... Chắc lão là (Là Cái gì em không biết)

Hiroshi được đưa tới 1 căn nhà hoang. Ở ngoại ô thành phố. Mất thì bị bịt chặt. tay trói cứng. Tuy vậy Hắn được đối xử rất tử tế. "Không như bị bắt cóc như trong phim". Hắn thầm nghĩ.

- Ngoan ngoãn nằm yên đó. Trốn tao điết. Tên đầu đàn nói. Tụi bay canh giữ nó cho cẩn thận. nó mà xảy ra việc gì. Tụi bay cũng về gặp ông bà đi là vừa.

- Đại ca. đại ca...

- Cái gì...

- Thế đại ca cho bọn em sang Việt Nam gặp PPhan Thị Thúy Hằng để nói với ông bà à/

- Cái thằng ngu này. Kèm theo là 1 cái gậy đau đing... Lo mà coi nó cẩn thận...

- Khoan. Các ông bắt tôi làm gì? Hắn hỏi.

- Để đòi tiền chuộc vợ mày... HaHa... Tên đầu đàn nói và kèm theo nụ cười man rợ...

- Tôi làm gì có vợ... Vợ tôi... Hấn ấp úng... gần khóc.... (Nhớ tới người xưa)

- Mày im. Vợ mày bây giờ là chủ tịch cty của dòng họ Motino. Thiếu ế gì tiền. tụi tao chỉ ấ 1 ít thôi. Coi như lấy muối từ bể í mà...

- Các ông... Bỏ tôi cũng k thiếu tiền... Hấn vừa nói tới đây thì...

"Bốp". 1 cú tát như trời đánh.

- Câm. Mày đừng hời nhiều. Bịt miệng nó lại. Chuẩn bị kế hoạch.

*****.

- Thừa chủ tịch. Có thư gửi riêng cho cô.

- Được rồi để đó. Nó vấy tay cho cô thư kí lui. Đạo này nó bận nhiều việc quá. Làm mà k có chỗ thờ. May là có Yoshi. Đến giúp nó. Chọc nó cười. K thì die sớm.

"Gửi chủ tịch". Bìa bên ngoài. Chữ đánh máy. Nó thấy khá tò mò. Xé bao thư ra... Nó bắt đầu đọc... và mở hời cũng bắt đầu rịn ra...

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thấy Em Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Chương cuối

" Chào chủ tịch của dòng họ Motino nổi tiếng.

Chắc chủ tịch k biết tôi là ai. Nhưng tôi lại thừa biết chủ tịch. ...

Hiện chồng của chủ tịch đang ở trong tay chúng tôi. Và chúng tôi cần 5 Tỷ. Trong 2 ngày. K thì có lẽ. ..."

"À mà quên. Có gì chúng tôi sẽ liên lạc cho chủ tịch, còn đây là hình của chồng chủ tịch. Ngắm chàng đi."

Rồi nó cầm ảnh lên. 2 bức ảnh. Là 2 bức Hiroshi bị bọn nó trói chặt... Trong rất thảm hại.

- Này bé. Làm gì mà thần thờ thế. Ngắm chàng nào à?

Yoshi tới lúc nào không hay. Vừa nói xong hấn cướp ngay bức thư và ảnh.

- Đây không phải chồng em sao... Còn thư.... Hấn đọc xong mặt nóng bừng.

"Reng... Reng". Chuông điện thoại của nó vang lên.

- Alo. Kiri xin nghe.

"Chủ tịch. Biết tôi chứ."

- Anh là ai. Sao lại bắt chồng tôi. Anh muốn gì. Nó hét lên.

"Ồ. Chủ tịch nóng quá. Bình tĩnh. Như tôi đã viết rồi. Tôi cần tiền. Và cô k được báo cảnh sát. Bằng không... Cô hiểu chứ". Tút... Tút.

- Kiri chuyện gì thế. Yoshi vừa chạy lại ki nó quy xuống.

Nó khóc nức lên. Hiroshi đang bị bắt cóc. Nó phải làm sao đây....

- Kiri. EM nghe anh nói gì k? Yoshi hét lên...

- Dạ... Nó nức lên... Hiroshi bị bắt cóc. Nãy bọn cướp gọi cho em. Chúng đòi đưa tiền.

- Được rồi. Để anh giải quyết. yoshi nói cứng.

- Nhưng chúng bảo không được báo cảnh sát. Nó quỵs lên.

- TA mà cần ư... Nhưng mà ta thấy lạ. Sao bọn bắt cóc sao k đòi tiền ông già hấn mà đòi em. ...

- Ta giàu..

- K? Nhà lão cũng k thiếu tiền. Có phải dạo này cty của ông già Hiroshi đang khủng hoảng k?

- Đúng rồi. hay lão đang.... cả 2 đồng thanh. Vấn đề đang được dần mở ra.

- Kiri. Em hãy báo cho mẹ anh. Chúng ta sẽ cứu được chồng em. Yoshi quả quyết... Trong đầu hắn đang có kế hoạch.

*****.

- Thừa cậu. Chúng ta đã giò được. Đó là băng của nhó đầu sắt. Chúng hoạt động ở vùng phía bắc thành phố. Theo thông tin chúng em điều tra được thì bọn chúng đang hợp tác với 1 đại gia nào đó.

"K ngoài dự tính của ta". – Theo giới lão đại gia đó. Tìm cho ra ổ của băng kia.

- Vâng, chào cậu.

Phải nói về Yoshi. Từ khi con điể.m kia rồi xa cậu. Cậu dần lún vào xã hội đen của thành phố. Rồi bây giờ. Cậu cũng là trùm băng xã hội đen lớn nhất thành phố này. Trong giới. k ai k biết cậu. nhưng rất ít người biết cậu là con trai duy nhất của bà lozzi.

- Yoshi. Sao rồi anh. Kiri lo lắng tới phòng của Yoshi.

- Em yên tâm. Mà bọn chúng gọi lại cho em chưa./

- Chưa anh à. Em sợ quá. Mặt nó méo xệch. 2 mắt thì thâm quầng. đỏ lên. Nhìn mà Yoshi xót xa thay. Hắn tự nhủ sẽ tìm cho ra chồng nó. Để nó k ntn nữa..

- Không sao đâu, nếu chúng gọi lại. Em cứ làm theo chúng yêu cầu. Em đừng lo. Yosh trấn an nó. Nhưng hắn đủ biết. Nói như thế nào nó vẫn lo mà thôi.

"Bọn bay sẽ phải trả giá". Hắn nghiêng rang...

- Thừa cậu. Đã tìm được nơi bọn chúng giam giữ Hiroshi.

- Hay lắm. Mấy cậu giỏi. Tôi sẽ thưởng. hắn mừng rỡ.... Nhưng hắn k muốn nói cho Kiri biết. hắn sợ nó lo thêm. Lo cho hắn nữa. Vì vậy hắn sẽ đi cứu Hiroshi. Mặc dù hắn k ưa zì Hiroshi...

- Sao thế anh. Nó hỏi hắn... Giọng có xem chút mừng rỡ.

- Không sao. Bây giờ bọn chúng gọi đến. Em phải kéo dài thời gian. Càng nhiều càng tốt. nhớ nha. Anh đi đây.

- Anh... Đi đâu vậy... Nó chạy theo hắn nhưng không kịp. Hắn đã lên xe và chạy mất hút.

Còn nó. Nó rất sợ. Cảm giác sẽ mất đi 1 thứ zì đó. Nó vô cùng sợ...

*****.

- Các cậu chuẩn bị quân. Ta sẽ đi giải cứu.

- Cậu. Lão đại gia cũng có ở nơi đó... Đệ tử hắn nói.

- Tốt lắm. Càng hay. Ta sẽ đưa lão đi nhà đá ở 1 thể.(thể lực lớn chưa).

*****.

- Con trai ta tốt chứ.

- Ông yên tâm. Tên đầu đàn cung kính.

Lão nhìn bên ngoài vào. Thăng quý tử của lão. Lão thương hắn lắm. Nhưng lão k biết làm cánh nào khác. đành vậy. "Không có bất cứ lời nào có thể ngụy biện cho tội ác, điều đó càng chứng tỏ mình là ác quy". Thái Nhật... Post.

- Alo. Chủ tịch Kiri đó phải không?

"Đúng. Tôi đây".

- Còn nhớ tôi chứ.

"Các anh mau thả chồng tôi ra. Không tôi giết anh".

- Nào chủ tịch. Cứ bình tĩnh. Haha. Chủ tịch chuẩn bị tiền cho tôi rồi chứ.

" Tôi đã xong. Hãy đưa cho tôi nghe giọng chồng tôi".

- Rồi Rồi. Cô chờ tí nhé.

- Này Hiro. Vợ mày.

" Anh ơi. . . (Nó khóc). Anh có sao không. Em sẽ cứu anh ra".

- KIRI A? EM KHÔNG CẦN CỨU ANH ĐÂU. ANH K SAO...

Tên cầm đầu đã lấy điện thoại.

" Hiroshi à. Anh đâu rồi. Anh".

- Cậu ta không sao. Chiều nay. Tôi cần tiền.

" Sao ông bảo 2 ngày. Bây giờ mới 1 ngày cơ mà".

- Chẳng phải cô bảo chuẩn bị tiền rồi sao. Nhớ đó....

Bỗng có 1 tên chạy vào.

- Lão đại. Có 4 chiếc xe đang đi về phía chúng ta.

- Hà. Điều tra cho tao. Thôi nhé cô em. Chiều nay tôi sẽ gọi cho cô.

- Tốt lắm. Nhưng nghe người cậu bảo. Ai đến. lão thấy lo trong lòng.

- Ông yên chí. Hấn khẳng định.

- Lão đại. 4 chiếc đó đã tới đây.

- Nhanh vậy sao. Để ta.

*****.

Yoshi bước xuống xe. Hấn đi rất oai vệ. Với cặp kính đen. Nhìn hấn ẹp lăm. Nhưng mừ cón đồ quá.

Thực ra hấn đã đoán trước khi thấy có xe lạ ở cổng. Bọn chúng sẽ tập trung ra đại sảnh. Khi đó. Sẽ có quân bao vây khắp khu nhà, và giải cứu cho Hiroshi.

- Có phải là cậu Yoshi đó sao. Gã cầm đầu đi ra. Tay bắt mặt mừng. nhưng bên trong lão cũng rất dè chừng. Gã k hiểu tại sao Yoshi biết nơi đây mà tới. Và lí do tại sao????

Còn lão. Lão đã lờ mờ nhớ lại. Yoshi. Hấn k phải là người đi theo Kiri đó sao. Còn...

- Mau ra sau phòng Hiroshi. Lão hét lên.

Mấy thằng đệ tử nay h lo ra xem hiện tượng lạ. ai đâu để í. Vừa nghe lão hét. Máy đưa chạy ra sau. Bằng bằng. Tiếng súng nổ lên. Máy thẳng đổ xuống. 1 trận hỗn chiến. Hiroshi đã dc giải cứu và nhanh chóng chạy ra ngoài. Vừa lúc đó. Hấn thấy bố hấn cũng chạy ra. Nhận ra mọi việc. Là do bố hấn ... Bố hấn làm ra...

- Tạ...i.i sao...Bố làm vậy. Hấn sững người.

- Ta... Con trai... Ta.... Lão áp úng...

"Bằng"... Tên cầm đầu nãy giờ đã biết được chuyện zì xảy ra. Vội rút súng bắn Hiroshi. Nhưng... Yoshi đã nhảy vào và.....

=====

Ồ íe. ồ I é. Ó iè.

Tiếng xe cấp cứu vang lên.

Yoshi đang nguy kịch. Viên đạn đã trúng ngay cột sống. Tình trạng rất nguy hiểm.

*****.

Tên kia vừa bóp cò. Thì 6 khẩu súng đồng loạt xả vào hắn.

- Yoshi. Anh... Hiroshi bỏ lại chỗ Yoshi nằm (Bị xô mạnh quá). Hắn hoảng sợ. Hắn vừa được cứu bởi Yoshi. Hắn thấy rất sợ.

Còn bố hắn đã bị anh em yoshi bắt lại. tất nhiên là Hóa Lò thắng tiến. Í. Đây k phải việt nam. Hihi.

*****.

- Anh ấy sẽ k sao phải k anh... Nó hỏi Hiroshi. K nhìn hắn... Nó đang rất sợ....

Hắn k biết nói gì. Hắn bây giờ đã được giải thoát. Nhưng Yoshi đã lĩnh cho hắn 1 viên đạn.

Bà lozzi thì k trụ vững. Dù bà là 1 con người cứng rắn. nhưng con trai quý tử đang thập tử nhất sinh. Làm bà k còn là bà nhuw xưa nữa....

Bác sĩ a.....

- Bác sĩ. Anh ấy k sao chứ.... Nó chạy lại cầm 2 vai bác sĩ-

- Em cứ bình tĩnh. Cậu ấy sẽ qua khỏi. hắn lại vỗ về.

- K... Anh xe ra... anh đừng chạm vào tôi. Nó hét lên.

- Cô bình tĩnh. Hiện bệnh nhân đã qua cơn nguy kịch. Nhưng khó mà tỉnh dậy được. bác sĩ phán.

- Sao... anh ấy sẽ k tỉnh lại nữa ư... Nó hoang mang.

- Em bình tĩnh đi. Cậu... ..

"Bóp". – Tất cả là tại anh... Nó quy xuống. Khóc nức....

- ừm tại anh. Em bình tĩnh đi. Cậu ấy nhất định sẽ tỉnh lại....

Nó k gặp Hiroshi từ lúc đó. Nó ở bệnh viện chăm sóc cho yoshi. Cầu mong cho hắn tỉnh lại. Còn hiroshi. Hắn chỉ biết đền đáp cho Yoshi bằng cách ra sức giúp cho công ti của Motino. (Haz. Công ti của bố hắn cũng được phục hồi mà, nhưng sát nhập sang công ti của nó rồi). Bà lozzi cũng k muốn tham gia thương trường nữa Cùng nó chăm sóc Yoshi.

Hiroshi thì thấy mình phạm quá nhiều sai lầm. Bố hắn đã gây ra điều không thể tha thứ. Cả bà mẹ kế của hắn. hắn nghĩ mình phải chuộc lại lỗi lầm đó. Và vì thế. Hắn đã giúp cho dòng họ Motino và cũng như giúp chính mình..

Và Rồi.....

Từng ngón tay cử động..... Có 1 niềm vui... Có 1 người đã trở lại... Và 2 người kia. Họ sẽ.....

[Kết mở ...]

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thầy Em Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.